

Олександр Терещук – на посаді

Німецькі уроки об'єднання

Володимир Бондар посадив ліс

Головне про обласний центр

№19 [1118]
11 травня 2017 року

громадсько-політичний тижневик

www.volga.lutsk.ua

ВОЛИНСЬКА Газета

Передплатний індекс: **33943**

ціна: передплатна – 3,75 грн.
уроздріб – 4,00 грн.

«Будемо стояти до останнього!»

Так сказали ковельські селяни 8 травня, в День пам'яті та примирення, перекривши рух автотранспорту в с. Воля Любитівська Ковельського р-ну. У рідному селі покійного голови облдержадміністрації Бориса Клімчука люди в такий вагомий спосіб вимагали від живого голови облдержадміністрації Володимира Гунчика захистити рідну землю від дохлятини з ковельського ветсанзаводу. Голос громади почули. Не в Луцьку, а в Києві. 10 травня зі столиці прибув перший заступник глави уряду Степан Кубів, який разом із народним депутатом Степаном Івахівим вирішили проблему.

→ НАКИПІЛО!

9
СТОП.

Земля любить турботу

→ СПРАВЖНІЙ ГОСПОДАР

Колодажне, що розкинулося уздовж міжнародної траси Луцьк-Брест, прославало не тільки синьооку Волинь, а й усю Україну. Саме тут жила і творила співачка «Досвітніх вогнів», авторка знаменитої драми-феєрії «Лісова пісня» Леся Українка, а також уся родина Косачів.

Міжнародний фарватер

→ ВІЛЬНІ МЕДІА

5 травня в м. Мюнстер, адміністративному центрі округу Землі Північний Рейн-Вестфалія (ФРН) відбулася звітно-виборна конференція найбільшої європейської асоціації недержавних ЗМІ «Youht 4 Media».

16
СТОП.

8
СТОП.

MONATIK & «Spinning»

Лучанин феєрично відкрив Євробачення

→ ГОРДІСТЬ

Завершився перший конкурсний день Євробачення-2017. За його результатами із 18 півфіналістів, які виступали, до фіналу пройшли 10.

16
СТОП.

→ ЦИТАТА ТИЖНЯ

«Людей, звичайно, більше, ніж народу... Коли виспіває на цілий сход Любов до людства... з сотого заходу, Згадай, нарешті, і про свій народ Хоча б за те, що має він в цю мить Виконувати каторжну роботу: За тебе перед людством червонить».

Борис ОЛІЙНИК,
«Людей, звичайно, більше, ніж народу», 1987 р.

→ НАВАЛА

Потрібні блокпости!

Львівське панство продовжує засмічувати Волинь своїми побутовими відходами.

Лісівники разом із громадськістю на Горохівщині затримали 4 фури львівського сміття неподалік м. Берестечка. Вантажівки знаходяться у райцентрі на штрафмайданчику.

Крім цього, за фактами незаконного скидання галицького сміття у Луцькому та Ківерцівському р-нах поліція відкрила кримінальне провадження.

«Приємно, що волинська поліція готова допомогти громаді у вирішенні проблеми. Сподіваємось на вчинення оперативних заходів із визначення розміру збитків та облаштування блокпостів при в'їзді в область», – зазначила заступник голови Громадської ради при облдержадміністрації Мар'яна Сорочук.

І в цій пропозиції є раціональне зерно: зупинити сміттєвих гастролерів із міста Лева треба на межі нашої області.

Наш кор.

→ ТІЛЬКИ ПРАВДА

...Цими днями с. Будки на Маневиччині відсвяткувало свій 228-ий день народження, а народний депутат України Ірина Констанкевич із цієї нагоди відвідала полішуків та подарувала їм оздоблення для сцени Будинку культури.

...У с. Полюхно Горохівського р-ну під час сілгоспробіт місцевий селянин викопав каску з черепом невідомого солдата, який тут загинув або в 1941 р., або в 1944-ому.

...Старий радянський легковик «Іж-комби» 9 травня врізався в постамент із раритетним танком Т-34 у Княжому місті.

...Директора Шацького національного природного парку Володимира Захарка хочуть усунути з посади через те, що він виступає проти передачі в оренду сумнівним бізнесовим структурам найбільшого пляжу на озері Світязь в однойменному селі.

...Щоб примусити центральну владу створити Володимир-Волинський госпітальний округ, секретар міськради Олег Свідерський взяв участь у флеш-мобі, публічно пройшовши обстеження в місцевій лікарні.

...Черги на МАПП «Ягодин-Дорогуск» із польського боку як на виїзді, так і на в'їзді виникають тому, що польські прикордонники та митники витрачають на оформлення 1 автомобіля як мінімум 10 хв.

Володимир ДАНИЛЮК.

«Будемо стояти до останнього!»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Отже, 7 травня вранці ковельські активісти перекрили трасу Ковель-Луцьк: спочатку – у с. Колодяжне, а потім передислокувалися до Воли Любитівської. Як розповів партійний прес-службі голова фракції УКРОП у Ковельській міській раді Ігор Пініс, учасники мирної акції протесту пропускатимуть лише легкові автівки, де серед пасажирів – діти до 5-ти років або ж хворі люди. Також дозволяють проїзд каретам «швидкої допомоги».

Чому ж люди піднялися на ноги, а не продовжують боротися з клятим ветсанзаходом та його небезпечними «відходами» саме зараз?

Як стало відомо з достовірних джерел, уночі 7 травня мали вантажити 150 тонн тушок тварин Ковельського ветсанзаводу для перевезення їх із с. Зайчівка Поворської об'єднаної громади Ковельського району на територію Ключської сільради. Також туди мали перемістити і ще 600-700 тонн відходів, які нині знаходяться безпосередньо на території заводу під відкритим небом. Однак, рішення щодо їх передислокації призупинили.

Крім цього, дикби став і сусідній Турійський р-н. Депутати Ключської сільради на позачерговій сесії проголосували за надання дозволу захоронення мертв'ячини Ковельського ветсанзаводу на так званій, «13-тій земельній ділянці», яка розташована у лісі. Сільрадою ширяться чутки, що голові пообіцяли кілька мільйонів за прийняття позитивного рішення щодо відходів ветсанзаводу. Тушки тварин мали привезти сюди вже 7 травня, але, вочевидь, не ризикнули.

«Турійчан рішення Ключської сільради та обласних чиновників обурило. Тому від сьогодні вони оголосили про безстрокову акцію протесту. Люди перекрили в'їзд у райцентр зі сторони луцького напрямку. Організатори громадського блокпосту – представники політичної партії «Українське об'єднання патріотів – УКРОП» та ВО «Свободи». Як повідомив голова Турійської райорганізації УКРОПу, депутат райради Сергій Власюк, люди заблокували рух великогабаритних вантажівок. Легкові авто та громадський транспорт вирішили пропускати», – детализувала прес-служба облорганізації УКРОПу.

Під час акції активісти збирають підписи людей під відкритим листом до центральної влади країни – Президенту Петру Порошенку та Прем'єр-міністру Володимиру Гройсману.

У тексті звернення до центральної влади йдеться: «Ситуація, що слалася протягом останніх років довкола утилізації решток тваринного походження, є

→ НАКИПІЛО!

критичною і не вирішується у встановленому законом порядку. На сьогоднішній день підприємства області, зокрема в Турійському районі, птахофабрики с. Туличів, Соловичі, свинокомплексу с. Милянєвичі, щоденно продукують відходи тваринного походження. Ковельська філія ДП «Укрветсанзаводу», припинивши роботу, не приймає їх. Тому невідомо, куди вони вивозяться та яким чином вони будуть утилізовані. Чинна влада злочинним шляхом усуває наслідки, а не причини надзвичайної ситуації». Жителі Турійського району вимагають утилізувати легальним та екологічно безпечним способом усі відходи, складовані на поверхні та закопані у землю на території Ковельської філії (ДП Укрветсанзаводу) та поза її межами.

Серед наступних вимог: і відставка голови облдержадміністрації Володимира Гунчика та заступника голови Сергія Кошарука (у зв'язку з невиконанням взятку на себе зобов'язань щодо вивезенню відходів та порушення законодавства про екологію».

Також мітингувальники просять створити «слідчу комісію для притягнення до відповідальності осіб, які винні у створенні надзвичайної ситуації місцевого рівня та проведення моніторингу прилеглих до Ковеля, Турійська територій на предмет незаконного захоронення тваринних решток підприємствами. Запобігти подальшому вивезенню решток тваринного походження в будь-які райони Волинської області та захоронення з порушенням санітарних норм». Ще одна вимога:

реході – гурт мітингарів. Спілкуючись із ними, хто старший (головний) дізнатися не вдалося. Кожен говорить, що тут нема начальників і підлеглих, тут – люди, які вимагають від виконавчої влади області нарешті стати на бік своїх громадян і заборонити переробку на ковельському ветсанзаводі дохлятини з усієї України і не допустити створення небезпечного міжнародного ідолю з залізничників.

Вимоги прості і зрозумілі. Але чому кілька років поспіль їх ніхто не чує?!

Ті, хто блокує рух автотрасою, теж люди. Як і ті, хто їде, не маючи жодного стосунку до волинського ідолю з залізничників. Тож автівки, в салоні яких діти, пропускають одразу. Автобуси стоять довше. Як і інші приватні транспортні засоби, найбільше доводиться чекати водіям ТІР-в, з чийх машин і створилася непрохідна барикада: вони чекають чи не найдовше.

– Що будете робити далі? – цікавлюся в громаді, яка крокує на пішохідному переході і не збирається зупинятися.

– Будемо стояти до останнього! – каже один із чоловіків.

– Ми вже тут із самісінького ранку, але ніхто з влади так і не приїхав, – додає жіночка середнього віку. – Прості люди начальству зовсім не цікаві!...

– Якби губернатор Гнчик хотів допомогти нам позбавитися падалі ковельського ветсанзаводу, він би не дав дозволу на скотомогильник на наших землях, – сказав третій. – А раз так, то, мабуть, поїдемо ми звідси в сусідню Копачівку, де в нього шикарна резиденція. Заблокуємо в'їзд Гунчику в Луцьк, нехай пішки на роботу ходить!

Пересвідчившись, що автор цих рядків журналіст і що напише правду, громада пікетувальників після невеликої наради вирішила дати дозвіл на проїзд редакційного автомобіля.

Володимир ДАНИЛЮК.

На фото автора: учасники акції протесту в с. Воля Любитівська вимагають від влади, щоб їх хоча б почули і побачили, а вже потім – вирішення екологічних проблем та негайної відставки Володимира Гунчика та його заступника Сергія Кошарука (1-ша стор.); блок-пост на в'їзді в Турійськ; поліція охороняє учасників протесту; наступне перекриття траси могло відбутися біля с. Копачівка.

Результативність Івахіва і Кубіва

→ ЩОЙНО

Вранці 10 травня Луцьк відвідали поважні і впливові особи: перший Віце-прем'єр-міністр Степан Кубів і народний депутат України від Ковельського округу №21 Степан Івахів. Провівши нараду, вони оперативно вирішили кілька основних проблем «ковельського сміття».

До Національної поліції направлять звернення щодо розшуку екс-директора Ковельської філії ДП «Укрветсанзаводу» Вадима Сухоноса, а роботу цього вогнища зарази за тиждень повністю законсервують. Екологи повинні надати розрахунок завданні збитків природі та людям, і з Резервного фонду Кабміну область отримає фінансове відшкодування.

Виправдовуючись, голова облдержадміністрації Володимир Гунчик «переавав стрілки» на зниклого директора заводу:

«Це та людина, через яку на такому рівні йдуть протести у Волинській області».

Степан Кубів подякував за наполегливість та ініціативу Степану Івахіву, з яким, як виявилось, декілька тижнів активно працював спільно вирішення проблеми. А Степан Петрович наголосив:

«Відходи з ветсанзаводу не можуть вивантажувати абиде! Тим більше – не на паху селян! Щоб комплексно вирішити питання, є Мінагропромполітики, це

його проблема. А до такого стану ситуація дійшла через злочинну помилку чиновників. Я витратив чимало часу на обіцянки міністра Тараса Кутового, що з Міністерством оборони вони узгодять захоронення на полігоні «Повурський». Тому я залучив до роботи Прем'єр-міністра Володимира Гройсмана, який доручив Степану Кубіву оперативно вирішити проблему.

На переконання «правої руки» Володимира Борисовича, має за все відповідати Мінагропромполітики на чолі з Тарасом Кутовим, якому підпорядковується ветсанзавод і яке ще 2 місяці тому мало закрити це підприємство.

Щодо долі Володимира Гунчика і Сергія Кошарука, то наразі невідомо, чи відправить Гарант Конституції їх обох у відставку, когось одного чи взагалі залишить у кріслах.

Роман УСТИМЧУК.
На фото «Волинських новин»: Степан Кубів у Луцьку; Степан Івахів (у центрі) під час наради.

→ КАДРИ

Новий перший заступник

Олександр Терещук, відставки якого з посади начальника УМВСУ волинський Майдан вимагав наприкінці лютого 2014 р., цими днями призначений першим заступником голови Одеської облдержадміністрації.

Цей уродженець Вінниччини фактично все своє свідоме життя прослужив в органах внутрішніх справ. На Волинь прибув 17 листопада 2012 р. із посади начальника міністерського главку по боротьбі з наркотиками. З полковника у нас дослужився до ге-

відмови голови облдержадміністрації Бориса Клімчука і начальника УСБУ у Волинській області генерал-майора Володимира Мельникова від силового сценарію боротьби з акціями протесту та звільнення обох із займаних посад 5 лютого 2014 р., Олександр Терещук залишився на чолі УМВСУ. Його звільнили лише 25 лютого після поданого рапорту, коли до влади прийшли інші політичні сили.

приміщень, де зберігається зброя та боеприпаси... Щоправда, довелося «пожертвувати» новоспеченим головою облдержадміністрації, на той час керівником облосередку партії регіонів Олександром Башкаленком, який, ховаючись від активістів, прийшов у... кабінет Олександра Терещука, де його й вилунали. Олександрові Костянтиновичу тоді дуже не пощастило: його витягнули на Театральний майдан, де прикували наручниками до сцени Євромайдану. Лише зусиллями теперішнього першого заступника голови облради Олександра Пирожика та митрополита УПЦ Київського патріархату Михайла йому вдалося уникнути «суду Лінча»...

Щоправда, довго без роботи молодий генерал-майор не був. З липня 2014 р. Президент України Петро Порошенко спеціальним указом скасував люстрацію щодо Олександра Терещука, а 22 липня його було призначено начальником ГУ Нацполіції у м. Києві. Під тиском громадськості 5 червня минулого року його таки усунули з посади, але Олександр Терещук на початку цього року виграв конкурсний відбір на посаду першого заступника голови Одеської облдержадміністрації. 15 травня ц. р. керівник виконавчої вла-

ди Одещини Максим Степанов підписав відповідне розпорядження, представивши нового першого заступника колективу облдержадміністрації. Він наголосив:

«Тепер працювати стане легше».

Судячи з усього, Олександр Терещук, крім виконання інших обов'язків, буде координувати співпрацю з правоохоронними та силовими структурами. Бо для цього в нього є і досвід, і розуміння, як вирішувати найскладніші проблеми мирними методами. День 9 травня для нього став першим випробуванням...

До речі, в травні 2014-го головою Одеської облдержадміністрації Президент Петро Порошенко призначив тодішнього народного депутата України від Луць-

кого округу №22 Ігоря Палицю, який зараз – голова облради на Волині. Щоправда, попрацював Ігор Петрович у «Перлині над морем» лише рік, після чого без будь-якого пояснення причин був звільнений, чим скористався Міхеїл Саакашвілі, який, побивши горщики з Петром Олексійовичем, тепер також в опозиції до чинної влади.

Ось такий кругообіг кадрів в українській реальності.

Сергій ШРАМЧУК.
На фото з порталу «Думская» і Романа УСТИМЧУКА: Олександр Терещук у кабінеті з портретом Петра Порошенка; під час штурму будівлі УМВСУ у Волинській області, де знаходився кабінет Олександра Дмитровича.

нерал-майора міліції. Переломним моментом стала Революція Гідності.

За великим рахунком, волинська міліція під керівництвом Олександра Дмитровича гідно пройшла всі випробування як на луцьких майданах, так і на столичному. Хоча після

А в перерві між цими подіями Олександрові Дмитровичу довелося пройти ще одне випробування, коли відбувся штурм адмінбудівлі УМВСУ. Начальник облуправління зробив усе можливе, щоб агресивно налаштовані громадяни не захопили

→ СПІВПРАЦЯ

Де застосувати робочі руки? Безробітним пропонують нові можливості заробітку

Нещодавно в обласному центрі зайнятості відбулося засідання круглого столу на тему «Громадські роботи – тридцятий інструмент для розвитку громади». На заході обговорювалися варіанти співпраці між центрами зайнятості, органами місцевого самоврядування та Службою автомобільних доріг у Волинській області.

Директор Волинського обласного центру зайнятості Роман Романюк ознайомив присутніх з такою категорією зайнятості як громадські роботи:

«Це вид суспільно-корисних оплачуваних робіт, які організуються місцевими державними адміністраціями, виконавчими комітетами сільських і селищних рад за участю центрів зайнятості. Якщо коротко, при потребі у виконанні певних робіт у органах місцевого самоврядування, центри зайнятості направляють на них безробітних. Громадська робота носить тимчасовий характер, не потребує спеціальної професійної підготовки та надає можливість додаткового заробітку (у цей же час безробітний також отримує державну фінансову допомогу)».

Фінансування проекту відбувається таким чином: 50% коштів надають місцеві бюджети, а інші 50% – Фонд загальнообласного страхування на випадок безробіття. На 2017 р. у бюджеті на громадські роботи закладено 4 млн грн. Станом на 1 травня уже використано 400 тис.

Найбільше коштів на громадські роботи передбачив Рожищенський район, а найменше – Камінь-Каширський. На жаль, маємо два міста – Ковель та Нововолинськ, які на сьо-

годнішній день не виділили жодної гривні на цей вид зайнятості, аргументуючи це наявністю власних комунальних служб», – розповів Роман Романюк.

Він також відмітив, що громадські роботи позитивно впливають на економіку регіону. Так, за першим кварталом (січень-квітень) було укладено 208 договорів та залучено 605 безробітних.

Задля розвитку напряму «громадські роботи» обласним центром зайнятості реалізується спільний партнерський проект з Службою автомобільних доріг у Волинській області. Це зумовлено тим, що приблизно 30% громадських робіт припадає на впорядкування дорожніх смуг. Крім уже зазначеної цифри, до бюджету добавляється у рівній мірі третя частина коштів, які виділяє Автодор.

Директор обласного центру зайнятості вважає цей вид діяльності досить перспективним, адже з 10600 безробітних, які перебувають на обліку, 3820 висловлюють бажання взят

ти участь у громадських роботах.

Заступник начальника Служби автомобільних доріг Юрій Ришкевич у свою чергу відмітив:

«Нам дуже приємно, що сільські ради і центри зайнятості йдуть назустріч у питаннях благоустрою як населених пунктів, так і придорожньої смуги, і в смугі відводу автомобільної дороги не тільки в межах населених пунктів, але й за ними. Ми готові йти назустріч, спілкуватися з кожним сільським головою, де ці роботи проводитимуться. У першу чергу ми хочемо почути, що ви очікуєте від нас. І тоді ми будемо давати відповідні вказівки нашим підприємним організаціям, які будуть виконувати цю роботу, звичайно, в межах нашої компетенції».

Він також зазначив, що цьогогоріч на утримання дороги виділили 6 тис. грн на 1 км. І, здебільшого, вони спрямовуються на ямковий ремонт.

У предствників місцевого самоврядування виникло багато питань до Юрія Володимировича.

Так, голова Журавичівської сільської ради Алла Гонтар зазначила:

«Ми стикнулися за минулий рік з певними проблемами. Тобто, люди є, роботи вистачає, але є така робота, яку по закону ми не маємо права виконувати».

У цьому колегу підтримав голова Мар'янівської селищної ради Микола Климчук.

Багато проблем виникає через старі, аварійні дерева, які ростуть у придорожній смугі. Органи місцевого самоврядування не мають права їх зрізати, так як вони не входять до їхньої власності. Алла Анатолівна наголосила, що неодноразово зверталася до Служби автомобільних доріг з проханнями надати дозвіл на утилізацію таких рослин, але отримала відповідь, що необхідно заплатити за деревину. За словами жінки, зрізка такого дерева коштує більше двох тисяч, а зважаючи на те, що рослина трухлява в середині, її нема куди збути. Всі фірми та підприємства відмовляються від такої сировини.

На це Юрій Ришкевич відповів, що у них немає коштів на благоустрій придорожніх територій. В основному, кошти йдуть на ямковий ремонт та встановлення придорожніх знаків.

«Ми шукаємо підприємців, які б забрали собі те дерево. Вони платять у встановленому порядку за деревину і тоді проводять роботи по ліквідації. Тобто, державні кошти на зрізку дерев не виділяються», – прокоментував ситуацію заступник начальника автодору.

У свою чергу сільський голова попросила хоча б надати дозвіл на утилізацію без оплати за деревину, а людей і техніку вона знайде.

Юрій Володимирович пообіцяв посприяти вирішенню цієї проблеми та попросив надати експертні висновки екологічної комісії.

Також піднімалися питання встановлення знаків, хто повинен дбати про їх благоустрій, говорили і про придорожні знаки. Сільські та селищні голови попросили допомагати їм технікою та прислухатися до їхніх прохань.

Після палких дискусій між обласним Центром зайнятості та Службою автомобільних доріг був підписаний Меморандум про співпрацю. Юрій Ришкевич відзначив всі актуальні питання, які піднімалися учасниками круглого столу та пообіцяв більш тісно співпрацювати з місцевими органами.

Ольга КОНОНЧУК.
На фото автора: під час наради.

→ КОЛОНКА РЕДАКТОРА

Рай від сатани

Найчастіше і найголючніше волає ловити нечистих на руку той, хто сам краде безбожно... А найнижчі поклони – від грішників.

Українські реформатори повним ходом руйнують старе і на його уламках намагаються зібрати щось нове. Але виходить, як у тій пісні: «Що вони не делают, не идут дела. Видно, в понедельник их мама родила...».

Оскільки більшість обіцянок Майдану так і не виконані, у Києві вирішили переключити увагу людей від гігантських проблем сьогоднішнього на якісь танці перебиранців. Тому, наприклад, щоб не казати, чому рівень життя українця в 7 разів гірший, ніж у сусіда-поляка, вирішили взяти на озброєння сталінський рецепт пошуку та знищення «ворогів народу», які й винні в усіх бідах. Не встигли розібратися з «бандою Януковича», яка так і не потрапила в тюрми, як настав час уже ловити тих злодюг, котрі за планом мусили ловити «папередників» та будувати життя по-новому... Перелік одіозних персонажів такий довгий, що не вистачить цілої газетної сторінки, аби всіх згадати поіменно.

Але проблема ж не в цьому. Бутафорський підхід до подолання корупції спонукає наших режисерів театру абсурду до створення нових державних структур, які дублюють роботу (чи бездіяльність?) старих. От, приліром, маємо Генпрокуратуру, повноваження якої Майдан вимагав суттєво обмежити, але цього ніхто так і не зробив. Якщо априорі ми вважаємо Юрія Луценка кришталевим чесною людиною, а його підлеглих – справжніми професіоналами, то навіщо паралельно із ГПУ ліпити Національне антикорупційне бюро?

Але – «розрадом» життя «по-новому» пішов на велетенські витрати з бюджету, щоб створити такий орган. Але результату як не було, так і нема. Тому запальні Національну агенцію запобігання корупції... Знову нічого не спрацює... Створили спеціальний антикорупційний слідчий орган. І – традиційний нуль у графі «результат».

Як пояснити його відсутність через 3 роки після приходу до влади нового месії? Звичайно, що провиню невістки в особі (продажних судів). І – необхідністю створення спеціального Антикорупційного суду...

І ви думаете, що вони жартують? Ні, вони зіплять черговий недієздатний орган із новою назвою, бо суть нинішньої влади (і більшості, і меншості, між ними різниця – жодної) полягає в імітації роботи, ніж у досягненні конкретної мети.

Ну, добре. Будуть у нас антикорупційні слідство, прокуратура і суд. А де будуть ті, ким вони безпосередньо повинні займатися? Хіба дасть Гідра корупції при владі на поїдання ненаситному Молохові власних дітей? Блажен, хто вірує! Відтак, треба очікувати чергової серії масового обману людей. Мабуть, скоро побудують антикорупційний СІЗО і антикорупційну колонію. Потім – на базі «Феофанії» – антикорупційну лікарню. Далі – антикорупційну школу. Зрештою, будуть у нас антикорупційні дистанції-ясли, приватні будинки та дачі і навіть антикорупційні маршrutки та електрички. Ну, щоб одразу і здалеку було видно, хто корупціонер, а хто – антикорупціонер. Залишилося тільки спеціальні нашивки на рукавах придумати, і проблему можна вважати вирішеною.

Володимир ДАНИЛЮК.

→ **СТОРИНКАМИ
МИНУЛОГО**70 років тому
**Корови
від «бандитів»**

Облвиконком і обком КПУ ухвалили спільну постанову про укріплення в кожному районі міліцейських дільниць. Начальника облуправління внутрішніх справ тов. Яковенка і керівництво районів зобов'язано до середини липня повністю укомплектувати штатні посади дільничних уповноважених. Крім службових приміщень їм надавалися кінь із возом, корова або телиця (за рахунок поголів'я, конфіскованого в родин німецько-українських буржуазних бандитів, а також квартири з присадибною землею ділянкою.

**(«Радянська Волинь»,
1947 р.).**

60 років тому
**Голос
«Рідної Москви»**

«З кожним роком покращується життя в с. Бубнів Горохівського р-ну. Якщо в 1955 р. у місцевому колгоспі було лише 8 механізаторів, то нині – понад 50 чоловік. Тут до ладу стала колгоспна електростанція, що дозволило подати струм в сільраду, контору, Будинок культури, на тваринницькі ферми, провести освітлення вулиць і перших 67 будинків. Щоб інформувати населення про найголовніші події, артіль придбала 500-ватний гучномовець, який встановлено на центральній вулиці, щоб кожен селянин міг почути голос Рідної Москви.

**(«Слово правди»,
1957 р.).**

30 років тому
**Кожному –
квартиру!**

На засіданні бюро Луцького міськкому Компартії України під головуванням першого секретаря міськкому КПУ Миколи Косенка підсумовано, що в 1986-1987 рр. хронічно не освоюються кошти, виділені на житлове будівництво. Введення в експлуатацію нових квартир відстає на 16% від запланованих показників. Тому затверджено Програму щодо забезпечення кожної луцької сім'ї окремою квартирою до 2000 р. До цього часу заплановано збудувати 37,8 тис. нових квартир загальною вартістю 459,58 млн рублів. Крім цього, потребувала вирішення проблема «замороження» приватного будівництва. Це призвело до того, що коли на початку 50-их років у Луцьку на квартирній черзі перебувало 1500 сімей, то станом на 1987 р. їх було вже майже 20 тис.

**(«Радянська Волинь»,
1987 р.).**

20 років тому
Візит пані Стецько
«На Волині побувала голова Конгресу українських націоналістів, народний депутат Ярослава Стецько. Під час розмови з головою облдержадміністрації Борисом Клімчуком гостю цікавила, насамперед, соціально-економічна і політична обстановка в регіоні.

**(«Досвітня зоря»,
1997 р.).**

**Підготував
Сергій ШРАМЧУК.**

→ **ЗАХІДНИЙ ВЕКТОР****Чому вчить
«Гедеєрівська» вишка?**

Перемога 1945-го створила... дві Німеччини, які стали одним цілим у 1990-ому. І одну Україну, від якої в 2014-ому по живому відрізили Крим і намагаються відрубати Донбас...

Все тече, все змінюється. Після закінчення Другої світової війни в Європі розгромлену нацистську Німеччину союзники розділили на окупаційні зони. Східну частину контролював СРСР, західну – США, Велика Британія і Франція. Скрізь знаходилися військові гарнізони, в країні провели люстрацію, і всі, хто був винен у військових

злочинах, розстріляні або засуджені, а хто просто працював на нацистський режим – втратив право перебувати в органах влади та місцевого самоуправління.

Столиця – Берлін – також виявилася розділеною на дві частини – західну і східну... Тож із 1949 р. на карті світу існувало дві Німеччини. Одна з допомогою допомоги західних країн отримала економічну підтримку та відбудувалася, друга була під пильним оком Кремля... І хоча кожна радянська людина, яка з 1949-го до 1990-го побувала в НДР, вважала, що ледь не відвідала соціалістичний рай, реально східні

німці були бідними родичами своїх західних братів...

Саме тому люди в НДР так прагнули не лише зруйнувати Берлінську стіну, але й почати будувати таке життя, як у ФРН. І це відбулося в жовтні 1990-го...

Колись на цьому місці автобану за м. Магдебург німецьку землю розділяв кордон між НДР і ФРН. На вишці сидів кулеметник... Роздільна смуга була оповита колючим дротом і замінювана... А тепер на цій точці траси Берлін-Ганновер – звичайний пункт відпочинку для подорожніх. Але цю стару «Гедеєрівську» вишку німці залишили на згадку про старі похмурі часи...

А що знають про колишні кордони українці в Україні?

Чому, наприклад, на межі Волині та Львівщини на Горохівщині немає інформаційної таблиці, що 100 років тому саме тут проходив кордон між Російською і Австро-Угорською імперіями, і що українці з сусідніх сіл були громадянами ворожих держав?

Чому, як подорожуємо з Луцька до столиці на адмінмежі Рівненщини та Житомирщини ніхто не нагадує, що саме тут із 1931-го до 1939-го була лінія розмежування між двома частинами окупованої України – Західної (панувала Польща) і Східної (була під ярмом СРСР)?

Може, в такому випадку громадяни б більше говорили не про 8 чи 9 травня, які насправді є для українців синонімом втрат, а не

перемог, а про те, як важливо зберегти територіальну цілісність та світоглядну спільність різних частин України, але й відстояти їх у боротьбі з внутрішніми та зовнішніми ворогами. Приміром, неподалік міста-побратима Волновахи на Донеччині вже має стояти стовп із написом, що на цьому місці з 2014-го проходила тимчасова лінія розмежування України з окупованими територіями ОРДЛО. І – залишити місце для напису, в якому буде зазначено, коли ця аномалія закінчилася.

Ось тоді й святкуватимемо День перемоги.

Володимир ДАНИЛЮК.

На фото автора: стара «Гедеєрівська» вишка на трасі Берлін-Ганновер.

→ **СЕКРЕТИ РОЗВІДКИ**

Багато років закордонні дослідники вихваляли німецьку машинку для шифрування текстів «Енігма» (загадка), яку створив доктор наук Артур Шербіус.

Було опубліковано чимало статей про те, що британські криптоаналітики змогли розкрити у роки Другої світової війни зміст перехоплених німецьких радіограм, зашифрованих за допомогою цієї «Енігми». Але ніде і ніколи не розповідалося про те, що приблизно таких же успіхів у 1942 р. досягли співробітники радянської дешифрувальної служби Головного розвідувального управління Червоної армії. Вони виявили можливість розшифровки німецьких телеграм, зашифрованих все тією ж «Енігмою» й приступили до конструювання спеціальних механізмів, які пришивали цю розшифровку.

Німецьку шифрувальну машину «Енігма» оточують

не лише таємничі загадки, але й міфи. Один із них полягає у тому, що англійці, отримавши доступ до таємниць німецьких шифрів, не передавали Радянському Союзу отримані таким чином оперативні відомості про противника тому, що в радянському Генштабі буцімто діяли німецькі агенти. Чи так думає прем'єр Черчіль чи ні – зараз сказати важко. Але англійці дійсно, не дивлячись на союзницькі зобов'язання, не надавали радянському керівництву важливі відомості, отримані англійською розвідкою, – це історичний факт, що не підлягає сумніву.

До легенд про «Енігму» можна додати ще один суттєвий і невідомий до недавнього часу момент. Він полягає у тому, що група офіцерів-дешифрувальників радянської розвідки була нагороджена урядовими нагородами. Це сталося 29 листопада 1942 р. у розпал Сталінградської битви. До нагород були подані 14 офіцерів. Серед трьох, що отримали орден

Ключ до «Енігми»

Червоного Прапора, був і наш земляк, уродженець Володимира-Волинського, підполковник Олексій Олександрович Тюменев, на той час начальник 3-го (радіорозвідки і забивання радіостанцій противника) відділу ГРУ. Як потрапив останній у Першу світову до Полтави, сьогодні залишається лише здогадуватися. Але саме з цього міста у 1927 р. його покликали до лав РСЧА, де він дослужився до начальника радіорозвідувальної групи 5-ї окремої радіороти.

У військову розвідку прийшов у 1932 р. після навчання на радіовідділенні Курсів удосконалення керівного складу з розвідки при Розвідувальному штабу РСЧА.

У міжвоєнний період послідовно обіймав посади помічника начальника частини, сектору інформаційно-статистичного від-

ділу, помічника начальника дешифрувального відділу, начальника відділення відділу радіорозвідки, а потім радіозв'язку РУ штабу РСЧА-РУ штабу Червоної армії.

Заслуга О. Тюменева та його підлеглих полягала у тому, що вони зуміли («прочитати») понад 50 тисяч перехоплених німецьких шифротелеграм.

Отримані таким чином відомості про противника дозволили встановити дислокацію близько 100 штабів з'єднань німецької армії, розкрити нумерацію значної кількості окремих батальйонів та інших частин вермахту, здобути цінну інформацію про боєздатність та укомплектованість німецьких підрозділів.

Завдяки таланту радіорозвідників і дешифрувальників військової розвідки у 1941-1942 роках

були «прочитані» повідомлення десятків німецьких агентів, які діяли в тиллових районах Червоної армії. Відомості про них передавалися силам НКВС. Встановлена німецька агентура була знешкоджена.

В подальшому, під час війни (за відмінну організацію зв'язку з агентурою, яка перебувала на території ворога і у тилу німецьких військ) полковник Олексій Тюменев був удостоєний орденів Вітчизняної війни 1-го ступеня і Червоної Зірки.

У повоєнний час скромний трудівник невидимого фронту продовжував службу в Головному розвідувальному управлінні. Раптово помер 1950 року у 45-літньому віці.

**Олександр БУЛАВІН,
член НСЖУ, почесний
ветеран України.**

«Безсмертний полк» чи «Безсмертний ГУЛАГ»?→ **ОБЕРЕЖНО: ІСТОРІЯ!**

Задумана в Кремлі акція під назвою «Безсмертний полк», яка проходить під гаслом «Спасибо деду за Победу», цілковито перетворилася на шовіністичний антиукраїнський шабаш.

Бо насправді на парадах несуть фотографії солдатів Другої світової війни не для того, щоб вшанувати полеглих та живих переможців націонал-соціалістичного режиму в Німеччині, фашистського в Італії, а також їхніх союзників із Болгарії, Угорщини, Хорватії, Іспанії, Словаччини і навіть Японії.

Мета тепер інша – показати, що Росія не лише канонічна правонаступниця СРСР, але й має право на сакральну приватизацію перемоги країн Антигітлерівської коаліції в Другій світової війни... Підтекст – ще гірший, адже в такий спосіб люди намагаються одурманити, проводячи підлі паралелі між перемогою над гітлерівськими окупантами в 1945 р. і необхідністю досягнення перемоги над «квівською хунтою» в результаті війни Росії з Україною, котра розпочалася в 2014 р. і триває досі...

Масові порушення громадського порядку в багатьох містах України на сході, півдні та в центрі показу-

ли, що «Безсмертний полк» свою місію виконав сповна: ситуація дестабілізована.

Як діяти свідомим громадянам у подібній ситуації? Мабуть, пора вже започаткувати свою масову акцію під назвою «Безсмертний ГУЛАГ». Якби волиняні вийшли на вулиці з портретами своїх дідів, які були репресовані чи вивезені в Сибір у 1939-1953 рр., то хода б заповнила всі міста і села. Бо ж насправді за спинами радянських солдатів в Україну повернувся ненависний більшовицький режим, який продовжив панування Сталіна аж до 1953 р. і спричинив масові злочини: людей розстрілювали, від-

правляли в концтабори і на заслання сотнями тисяч. Їхне майно конфісковували, вцілілих загнали в кологоспи, а в церквах робили клуби або хліви... І про це не можна забувати!

Тому 8 і 9 травня треба не тільки на меморіали до солдатських могил ходити,

а вклонятися світлій пам'яті тих, хто безневинно постраждав від рук червоних окупантів.

**Світлана КОМА.
На фото з архіву:
українські в'язні в одному з концтаборів системи ГУЛАГ.**

→ ФУТБОЛ

12 травня на луцькому «Авангарді» футболісти «Волині» спробують перервати серію поразок, але з останнього місця в турнірній таблиці аж ніяк не зрушать...

Чемпіонат України. Ліга «Парі-Матч». 28 тур: «Олімпік» – «Чорноморець» – 1:0, «Шахтар» – «Зоря» – 3:2, «Сталь» – «Карпати» – 2:1, «Зірка» – «Дніпро» – 1:1, «Динамо» – «Олександрія» – 6:0, «Волинь» – «Ворскла» – 0:1 (арбітр: Олександр Іванов, Маківка; «Волинь»: Неділько, Романюк, Логінов, Никитюк, Шаповал, Теренко, Герасимюк, Чепелюк (Ільницький, 59), Ляшенко (Задерецький, 37), Мемешев (Марушка, 78), Діденко; «Ворскла»: Шуст, Скляр, Мякушко (Саків, 68), Шарпар (Кунев, 90), Хльобас (Косовський, 90+2), Чеснаков, Одарюк, Кравченко, Чижов, Далку, Ребенко; гол: Мякушко, 10; попередження: Никитюк, 45+1, Герасимюк, 58 – Скляр, 21, Чижов, 40, Далку, 78, Хльобас, 86, Саків, 90+3).

Турнір дублерів: «Волинь» – «Ворскла» – 2:5 (голи: Льозін, 58, Никитюк,

Випадкові люди

84, з пенальті – Бараннік, 9, з пенальті, 20, 45+1, Шаповал, 28, 51).

Колишні «свої», як правило, виступаючи за інші команди, б'ються проти колишніх одноклубників із подвійним зав'язям. Не кажучи про головного тренера «Ворскли» Василя Сачка, який кар'єру

футболіста розпочав саме в «Волині», кольори нашої команди захищали В'ячеслав Шарпар і Богдан Шуст, тож обидва продемонстрували на «Авангарді» високий рівень майстерності та максимум умотивованості на досягнення перемоги.

Гості отримали ледь не гросмейстерську перемогу, доклавши для цього рівно стільки зусиль, скільки було потрібно.

Звичайно, тепер можна розмірковувати над тим, як би все завершилося, якби забив м'яч Роман Никитюк на початку матчу. Отримавши пас із флангу, він

на 8 хв. із лінії карного майданчика потужно пробив м'яч поперечину, але довідчений Богдан Шуст відвів загрозу від власних воріт.

Натомість «Ворскла», яка майже всю зустріч діяла швидше за господарів поля, своїм моментом скористалась і пішла на перерву з перевагою в рахунку. Наші «обрізалися» в центрі поля, пропустили швидку контратаку, і Сергій Мякушко забив гол фактично в порожні ворота.

У другій половині матчу лучани взяли ініціативу на себе, зникли пасивність і розгубленість, в їхніх діях з'явилися осмисленість, хороша агресивність і командна швидкість. Утім, цього не вистачило для того, щоби, принаймні, зрівняти рахунок. Та й судді в цьому сезоні явно грають не на боці «Волині».

В усякому випадку, так само як і в грі з «Дніпром», арбітр не призначив пенальті, коли на 70 хв. захисник «Ворскли» зіграв рукою в своєму карному майданчику... «Ми вичавлюємо з команди більше, ніж це можливо. Нинішні футболісти просто краще не можуть грати. Якесь характеристика давати не хочеться. Я бачу, що їм добре живеться в цій країні.

А футбол – це важка робота, яку треба любити на 100%. Треба любити футбол. А вони футбол не люблять. Сьогодні тільки Логінов і Неділько люблять футбол. Решта – випадкові люди, і нічого з них не буде. Є ще моя надія Петров, але він зламався. З ним грубо грають, але судді цього не бачать. Я його прошу, щоб він потерпів, з нього ще можна зробити гравця. Мені шкода, що на Волині такі гравці безхарактерні. Футболісти бояться м'яча, відповідальності, в них немає ініціативи», – підсумував Віталій Володимирович.

А наступний поєдинок підопічні Віталія Кварцяного проведуть у рідних стінах. 12 травня о 19.00 матч із «Сталлю».

Єдиною віхою в ситуації, коли «Волинь» неминуче падає в Першу лігу, є та обставина, що луцький клуб – четвертий у Європі за кількістю використання на полі власних вихованців. Але вони, як показує нинішній Чемпіонат, не вміють перемагати...

Роман УСТИМЧУК.

На фото прес-служби УПЛ: момент гри «Волинь» – «Ворскла».

З розбігу – на Тайвань

→ ЗМАГАННЯ

Упродовж 7-8 травня, незважаючи на несприятливу погоду, у Луцьку відбулася Літня легкоатлетична універсіада.

Про це повідомила Федерація легкої атлетики Волинської області.

Ці змагання стали першим серйозним іспитом

для багатьох іменитих легкоатлетів, які приїхали позмагатися на «Авангарді», й захистити честь вузів, у яких навчаються. Більшість «зірок» української легкої атлетики розглядали універсіаду, як етап підготовки до літнього сезону. Крім того, луцькі змагання стали й етапом відбору національної збірної на всесвітню Універсіаду, яка відбудеться на Тайвані 19-30 серпня.

На рідній арені гарно виступили й волинські студенти. Маємо золоті нагороди універсіади у спортивній ходьбі (Віктор Шумік та Валентина Мирончук), метанні молота (Ірина Климець), бігу на 400 метрів (Данило Даниленко).

Срібло завоювали естафетні волинські команди у бігу 4 по 100 та 4 по 400 метрів, Тетяна Пташкіна у потрійному стрибку, Марія Філюк і Дмитро Собчук у спортивній ходьбі.

Наш кор. Фото Петра КРИВОШЕЯ.

Медальні жнива

→ СПОРТ ДЛЯ ВСІХ

У Дніпрі відбувся Чемпіонат України з пауерліфтингу серед спортсменів з порушеннями опорно-рухового апарату та наслідками дитячого церебрального паралічу.

3 результатом 112 кг третю сходинку серед спортсменів до 59 кг посів студент Ковельського промислово-економічного коледжу Денис Остапук. Він також став переможцем серед учасників до 20 років.

Максим Бондаренко (до 65 кг) підкорив штангу вагою 128 кг, виборовши бронзову медаль. На жаль, третю спробу, коли він піднімав штангу 133 кг, судді не зарахували.

Найбільш цікава, напружена силова та психологічно-тактична боротьба зав'язалась серед хлопців у категорії до 72 кг. До виступу останнього учасника не було зрозуміло, хто ж буде стояти на п'єдесталі. Завдяки титанічній самовіддачі на тренуваннях, під час чемпіонату та чудовому технічному ліфтингу «срібло» здобув Богдан Ліпич.

Василь Гусак так і не зміг пробитись до трійки призерів, а Михайло Ющук завершив змагання, не впоравшись з початковою вагою.

Наш кор. На фото прес-служби Ковельської міськради: наші чемпіони.

Коронація «Принцес гімнастики»

→ ТУРНІР

230 учасниць зі всієї України приїхали до Луцька, щоб взяти участь у конкурсі краси і грації.

6-7 травня в обласному центрі Волині відбувся турнір «Принцеса гімнастики».

Позмагатися за таке почесне звання та можливість сісти на майже коро-

лівський трон приїхали красуні з Волинської, Рівненської, Львівської, Закарпатської, Дніпропетровської та Одеської областей. Всього у змаганнях взяла участь 14 команд.

Луцький спортивний клуб «Спорт-Естет» представили 22 гімнастки віком від 3-х до 12-ти років. Дівчатка продемонстрували вражаючі вміння та майстерність.

«Так, скарбничка медалей «Спорт-Естету» за цей турнір поповнилась 5 бронзовими, 11 срібними та 6 золотими медалями», – повідомила тренер спортивного клубу Анна Войнаровська.

До змагань юних волинчанок готували тренери Юлія Лисенко, Христина Кудріна, Сабіна Луковенко, Марія Семак, Анна

Войнаровська та хореограф Людмила Терехова.

Наш кор. Фото з офіційної сторінки ВК Луцьк СК «Принцеса» художня гімнастика.

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

– Іване Євдокимовичу, Ваше господарство багатопрофільне, нині науковці сходяться на думці, що технологія ведення сільськогосподарського виробництва порівняно з тою, що була при союзі, змінилася на 95 відсотків. Що скажете з цього приводу?

– Згоден на 100 відсотків. Зміни торкнулися не тільки обробку землі, а й насінневого господарства, сортопоновлення і так далі.

– Скільки орних земель має Ваше господарство?

– У загальній системі майже 6,5 тисячі гектарів. Вирощуємо майже усі сільгоспкультури, у тому числі овочі, ягоди, технічні культури, а також пшеницю, жито, тритикале. Словом, усе, що родить польська земля. Є у нас і ягідники.

– Якою була минулоріч урожайність одного гектара?

– Не забувайте, що ми на Поліссі. Пшениці отримали 40 цнт з гектара, жита – 30. Працюємо над тим, щоб підвищити продуктивність дійного стада. Поки що поставили за мету отримати від корови 9,5 тис. літрів молока за рік. З цією метою у Польщі знайшов спеціаліста, який пообіцяв нам посприяти та допомогти, оскільки в нашій області обмаль фахівців такого гатунку.

– Ми розмовляли з цим спеціалістом і почули від нього таку фразу: молоко робиться не на фермі, а в полі.

– Абсолютно правильно. Аби його мати, треба добре худобу годувати. Пріоритетним у цьому плані має бути білок, який є у достатній кількості в люцерні та конюшині.

– Яку мету, як господарник, ставите перед собою?

– Як заробити грошей і зробити краще.

– За рахунок чого цього можна досягти?

– Тільки за рахунок продуктивності. Але ж ви знаєте, що держава зробила з нами. Сьогодні з літри молока ми платимо дві гривні у бюджет. Раніше ми мали якісь кошти для подальшого розвитку. У цю ферму, яку ви бачили, ми за три роки вклали близько 25 млн грн. От вам всі інвестиції. Ми ніде ні в кого не позичали. Це гроші, які заробили наші люди. Можна брати й кредити в банку, але вони дуже дорогі – десь під 17 відсотків. Можна порухувати, у яку копіячину це обходиться для господарника. Увесь же світ працює на трьох відсотках. Щастить же людям!

Земля любить турботу

→ СПРАВЖНІЙ ГОСПОДАР

Слава, кажуть, ніколи не минає, її можна лише підтримувати та підсилювати. Цю благородну функцію вирішив добровільно взяти на свої плечі керівник СТЗОВ ім. Лесі Українки Іван Смітюх. Багатогалузеве господарство Івана Євдокимовича, яке розташувалося на землях Ковельського р-ну, а й всієї області. Воно набирає усе більші оберти і має реальні шанси стати показовим у нашій державі. Таке бажання притаманне більшості дружного та працьовитого колективу, з керівником якого поспілкувалися наші кореспонденти.

– Іване Євдокимовичу, як Ви оцінюєте домовленість керівництва держави з МВФ щодо вільного продажу земель?

– Наші фермери за невеликим винятком кількох сильних господарств не спроможні купити землі при будь-якій ціні. І це, звичайно, катастрофа для всього сільського господарства. Як же воно може вижити без землі? Як я вже сказав, є кілька господарств сильніших, оскільки вони встигли накопичити певну суму коштів раніше. А решті що робити? Саморозпускатися і йти в найми до тих власників, які придбають нашу землю? За рахунок урожайності ми не накопичимо великих прибутків. На Поліссі треба у два рази більше вкласти у землю, а урожайність отримуємо у два рази меншу. Як би хто не гудив радянську владу, але вона робила коефіцієнт 1,3. Усі знають про цю цифру. Нині ми в польській зоні залишилися самі з собою. У державі, не знаю, чи будете це писати, чи не будете, але я скажу: нема фахівців, які б знали, що робити. Зараз ніхто не в змозі пояснити, що робиться із землею. Моя думка така: якщо держава уже й пішла на повідку Міжнародного валютного фонду, то хай вона почне продавати землю із державних запасів. Хай це спробує зробити правильно – без схем, без корупції різного роду чиновників. Отоді побачить, що буде. Коли визначили такий шлях, то цей процес треба розписати поетапно хоча б на десять років. Щоб не сталося так, що сьогодні у нас на 9 районів одна молочна ферма, а завтра не буде жодної. І ніхто над цим не замислюється. У нас ніхто не займається наукою, селекцією. Сьогодні корова у підсобника дає 3-5 літрів молока. То це ж коза! Сильних господарників, які годують молоком наших людей, ніхто не підтримує. Мабуть, вважають, що краще це зробити за допомогою шоколаду відомої марки «Рошен». По-

етапного продажу землі може й не уникнути, але цей процес має проходити організовано, а не хаотично. Люди завтра почнуть продавати. Отримають за це якісь кошти, за які, допустимо, хтось побудує хату, хтось купить машину. А далі? На весь вік не вистачить. Що ж залишиться у спадок дітям та онукам! Підневільна праця на своїй чужій землі. Подібне у нашій історії ми вже проходили. Туликівий шлях. Земля має належати тому, хто на ній працює і хто її любить. Без аграрії України нічого не варта. Ще можете ось що написати, що у нас відбулося. За мішок селітри треба віддати мало не мільйон гривень. А що вартує земля без цього чи іншого добрива? Вона просто не буде родити. Нема урожаю – нема грошей. У кого вони будуть, тому й дістанеться земля. Впевнений, що це робиться спеціально.

– Ваше господарство у числі тих 16, які входять у спілку «СПАС», яка покликана відстоювати та боронити права й інтереси сільгоспвиробників.

– Я ввійшов туди, щоб разом з іншими співвласниками вершити великі справи та вирішувати важливі питання – акумулювати кошти для спорудження, скажімо, якихось переробних підприємств. Без кооперації – кожен сам собі господар – ніяких суттєвих змін не станеться. Сьогодні ж практично ми є сировинним придатком. За винятком угринівського господарства, яке очолює Турак, ніхто ніякої продукції не виробляє. Так жити далі не можна. Має ж бути якийсь прогрес.

– Які перші проекти чи кроки у цьому напрямку маєте?

– Поки що, на жаль, нема. Є лише загальні домовленості. Вважаю значним досягненням той факт, що ми почали гарно розмовляти за великим столом, чути, розуміти та підтримувати один одного. Іде захищена цивілізована дискусія

сія про життя; політичні питання чи амбіції відійшли на другий план. Хоча без політики, звичайно, не обійтися. Її, як і партії, придумали політики, а не ми. Мусимо вийти на тих людей, які хочуть, можуть і вміють щось зробити, аби підняти з руїн економіку України. Бо поки що ми бачимо тих, у тому числі й в нашій області, хто не думає про державу, а прагне лише нажитися, тобто рветься до грошового корита.

– Ви сьогодні не тільки авторитетний аграрій, але й людина, яка вміє реалізувати і себе, і задумане. До Вас, напевно, звертаються неодноразово з якимись проханнями, клопотаннями у чомусь допомогти?

– Ви знаєте, кількість бідних людей зростає, а тому найголовніше завдання бізнесу не в тому, щоб усімчасно допомогти, а чесно платити податки. Віддав певну суму бюджету, то це буде помітно на садочковій, школі і так далі. Маємо усі думати про наповнення державної казни, а відтак про підвищення добробуту кожної родини і людини. Іншого шляху нема, бо коли я кожного місяця заплачу у пенсійний фонд мільйон гривень, то скільки людей отримає пенсію! Це найголовніше, а не те, що я комусь дав сотню чи дві, аби він говорив, що я хороший і завтра за мене голосуватиме. Мені цього не треба. Такої слави не прагнув і не прагну. Вона надто дешева і скороминуча!

– Що б ви через нашу газету хотіли б сказати депутатам Верховної Ради, урядовцям?

– Я б людям хотів сказати, щоб вони трохи схамулилися і голосували не за якісь подачки, а обирали тих людей, котрі хочуть і можуть кардинально поміняти ситуацію у державі. Поки що при владі популісти, які не вміли і не вміють нічого робити. До влади прийшли з єдиною метою – власна нажива та збагачення. Ось чому більшість населення заледве животіє. Маємо таку ситуацію змінити, в іншому випадку приречені на жалюгідне животіння. Чудес на світі не буває, вони тільки у відомих нам з дитинства казках, що можна спіймати золоту рибку і все у неї попросити.

– Вам доводилося бувати у інших країнах, знайомитися з роботою різних секторів сільськогосподарського виробництва, в тому числі й ферм. Які враження від побаченого?

– На жаль, за туристичними путівками практично не їздив. Робив це за власний кошт, аби переїняти кращий зарубіжний досвід у тій чи іншій галузі. Технології треба запозичити і нічого зайвого не придумувати. Поки що з цього приводу маю власну думку: ми відстали назавжди! У технологіях у нас каміний вік. Але ми маємо усе зробити для того, щоб зрушити справу з нульової точки.

– Ваше господарство багатогалузеве. Чи доводилося зустрічатися з подібними сільгоспвиробниками за кордоном?

– У світі люди працюють за одним якимось оптимальним напрямком. Ми ж українці, і я у тому числі, хочемо, щоб усе працювало. Щоб нормально вижити, не повинен пустувати жоден клаптик землі. На фермі ми навіть траву з газончиків скосили і згодували худобі. Можливо, хтось посміється, що економимо на сірниках. Але практичний світ не дозволяє собі втратити жодної копійки. І це дає результат – ніхто за один день не став мільйонером. Багатими й успішними люди стали від того, що основу достатку почали закладати ще їх прадиди. У Канаді, приміром, почув цікавий факт: родина датчан, яка приїхала у цю країну і згодом розбагатіла, свій бізнес почала з одного індюка та індички. Так через 140 років виникла найбільша фірма у світі, яка продає м'ясо та яйця цієї птиці. Вона постійно займається також селекцією.

– Іване Євдокимовичу, старше покоління знає немало керівників радянського періоду, які мали високої якості і людяності, і господарника. То з цього приводу ось таке питання, чи є у Вас друзі, з ким Ви можете порадитися, щось запитати, чимось поділитися?

– Друзів дуже багато. Когось серед них навіть важко виділити. Найчастіше зараз раджуся з Михайлом Шумським, що господарює у Гірській Полонці під Луцьком. У нього є багато правильних речей і економічного, і аграрного напрямку. Спілкуюся з багатьма агрономами, фахівцями в минулому. Але, як бачите, життя заставило відшукати доброго спеціаліста у сусідній Польщі, який має великі успіхи у тваринницькій галузі, який має великий досвід у себе вдома. Приїжджає він сюди раз у місяць на тиждень.

– Розкажіть, будь ласка, трохи про себе, свою родину.

– Знаєте, чогось особливого нема. Родом я з багатодітної сім'ї. Живемо у трьох – я, дружина і син Петро, який здобуває фах лікаря-стоматолога. Поки що виявив таке бажання. Як воно буде у майбутньому, покаже час.

– Дружина Вам допомагає у такій нелегкій діяльності, чим вона Вас годує, борщем?

– Дружина у мене дуже розумна. Її поради, у тому числі відносно цієї ферми, завжди досить слушні. Коли вона приїхала сюди і побачила, як утримується худоба і в якому стані територія, то сказала мені такі слова: «Іван, або щось роби, або призупини цей жах». Це не був якийсь ультиматум, звичайна прохання: «Якщо ти вже йдеш сюди, то зроби все, що треба, бо не можна так знущатися над худобою». І на другий день я почав уже інтенсивно займатися фермою. Буквально на другий день.

– Тато з мамою все-таки прищепили любов до землі, Ви не втекли від неї, не шукали чогось іншого, можливо, легшого.

– Ми працювали вдень і вночі, оскільки сім'я наша була багатодітна. Після армії я два роки працював ще за кордоном, заробляв гроші там. Заробив серйозні гроші як за сільськими мірками. Родом з Камінь-Каширського р-ну, дружина, до речі, також.

– На сьогоднішній день Ваше господарство прибуткове?

– Воно не прибуткове, але й не збиткове.

– Чи маєте ділові стосунки з торгівлею в Україні?

– Торгівля впала у десятки разів. Клієнта нема, нема споживача. У людей безгрошів'я. Усе через недалекоглядну політику Уряду. Ви подивіться на сьогоднішні комунальні тарифи. Є люди, які просто не в змозі їх платити. А як у такому разі виживати?

– Кажуть, що у бізнесмена лишається 15 відсотків того, що він заробляє. Це відповідає дійсності?

– Знаєте, печемо свій хліб, але утримувати це виробництво українською важко. Якщо в економічній політиці Уряду нічого найближчим часом не зміниться, то нам нічого іншого не залишиться, як закрити це підприємство. Нікого ж не цікавить, чи ти платник ПДВ чи ні, плати 20 відсотків. А де ж їх взяти? Нам гроші ніхто не малює, свого верстата також не маємо. Це Уряд при нестачі готівки запускає його в роботу, не турбуючись, що таким чином розкручує ще більше маховик інфляції. При такому підході триматися на плаву офіційному виробнику важко. Перевага на боці того, хто працює у неправовому полі. Саме тому держава у великій економічній ямі, вибиратися з якої не так просто як думають її керівники.

Сергій ЦЮРИЦЬ,
Володимир ПРИХОДЬКО.

На фото авторів: пункт прийому молока (1-ша стор.); Іван Смітюх; сучасна ферма передового господарства.

→ ЕКОКОНКУРС

Камінь-Каширська «Фація» відстоюватиме честь Волині на Всеукраїнському зльоті юних екологів у Полтаві

За путівку до Полтави боролися два переможці регіональних етапів обласного конкурсу екологічних бригад, які напередодні відбулися у м. Володимир-Волинський і м. Камінь-Каширський. Перемогла команда «Фація» НВК №1 м. Камінь-Каширського. У її складі Ірина та Марія Зруми, Катерина Козак, Яна Литвин, Анастасія Шуляр, Марія Должко, Ірина Придатко. Команду готували до виступу керівники Світлана Букало та Юліана Хоцевич. Дівчата стрибали і плакали від радощів, їх суперники («Земляни») з КЗ «НВК №9 Луцької міської ради» не приховували сліз від програву. Фінал відбувся у Луцькому педагогічному коледжі. Переповерений зал аплодував найкращим із краєвих. Сам директор коледжу Петро Бойчук прийшов привітати юннатів.

Фіналу передували міські та районні змагання. Так, у Нововолинському центрі дитячої та юнацької творчості в I етапі Всеукраїнського конкурсу екологічних агітбригад («Земля – наш спільний дім») (тема «Збереження ландшафтного різноманіття») взяли участь 8 команд з навчальних закладів Нововолинська. У зав'язі і чесній боротьбі перемогу здобув агітколектив «Пульс Землі» (керівник Нікіфорова О. М.) – НЦДЮТ, II місце отримала команда «Лідер» (керівник Галичук О.А.) – гімназії, III сходинку п'єдесталу розділили між собою команди «Екологічний патруль» (керівник Голо-

«Фація» показала характер

ченко В.М.) – ЗОШ №8 і «Еко-Новік» (керівник Коритко А.С.) – ЗОШ №2. Переможець цього етапу потрапив на обласний конкурс. У ньому взяло участь вже 17 команд-переможниць своїх регіонів.

25 квітня у Любешівському районному Будинку культури відбувся I куцтовий етап конкурсу. В ньому змагалися екологічні агітбригади загальноосвітніх навчальних закладів Любешівського, Маневського, Камінь-Каширського, Ратнівського, Ківерцівського та Старовижівського р-нів. Перемогу отримала команда «Фація» із м. Камінь-Каширського, агітколектив «Еко-лайф» із В'язівської школи Любешівського р-ну зайняв друге місце. В рамках заходу у фойє РБК діяла фотовиставка «Гармонія природи Любешівського краю».

II куцтовий етап конкурсу відбувся 27 квітня у м. Володимир-Волинський, де брало участь 11 команд.

Юні екологи ділилися досвідом роботи зі збереження природи та охорони довкілля. За допомогою власноруч створених пісень та віршів, театральних сценок та різноманітної атрибутики юннати не тільки розповідали про ситуацію у своїх регіонах, а й викривали конкретних винуватців екологічного лиха, закликали любити і берегти природу.

– Високий рівень підготовки продемонстрували всі колективи екологічної просвіти, – каже завідувач відділу екології ВОЕНЦ Валентина Юхимчук. – Програмою була передбачена презентація діяльності колективів та їх творчі виступи на тему «Ландшафти як середовище життя та об'єкти охорони». Виступи юннатів засвідили про їх систематичну еколого-просвітницьку діяльність та природоохоронну роботу.

Переможцями за результатами двох етапів стали агітколективи «Земляни»

КЗ «НВК №9 Луцької міської ради» та «Фація» НВК «ЗОШ I-III ст. – ліцей» №1 ім. Євгена Шаблювського м. Камінь-Каширського. Друге місце журі розділило між командами «Чайка» ЗОШ I-III ступенів с. Згорани Любешівського р-ну, «Екодзвін» Ковельської міської станції юних натуралістів, «Сонцелюби» НВК «ЗОШ I-III ст. №3-ліцей» м. Володимира-Волинського, «Паросток» ЗОШ I-III ступенів ім. В. П. Липинського с. Затурці Локачинського р-ну, «Видра» НВК с. Видранія Ратнівського р-ну та «Еко-лайф» ЗОШ I-III ст. с. В'язівне Любешівського р-ну. На третій сходинці п'єдесталу – «Зелений патруль» ЗОШ I-III ст. с. Заборолу Луцького р-ну, «Чисті краплини» НВК «ЗОШ I-III ступенів –гімназія» смт Стара Виживка, «Бересток» Будинку дитячої та юнацької творчості м. Берестечка Горохівського р-ну, «Пульс Землі» Нововолинського Центру дитячої та юнацької творчості та «Еко-

лог» ЗОШ I-III ст. смт Цумань Ківерцівського р-ну.

I ось обласний центр розсудив кращих із краєвих: 14 травня до Полтави вирушить Камінь-Каширська «Фація», де в рамках Всеукраїнського форуму юних екологів з 15 по 17 травня пройде фінальний етап XVI Всеукраїнського конкурсу «Земля – наш спільний дім». Керівники «Фації» Світлана Букало та Юліана Хоцевич впевнені у своїх вихованцях, кажуть, що готові були до цього ще два роки тому, але тоді перемогу у них «відібрав» «Еко-вей» Луцького екологічного ліцею №7. Цьогоріч камінь-каширці таки відбороли у Луцька своє право відстоювати Волинь на всеукраїнському рівні.

Директор Волинського обласного еколого-натуралістичного центру Волині Валентина Остапчук зізналася, що за останні 5 років Волинь двічі перемогла у Всеукраїнських конкурсах екологічних бригад і готова втретє прийняти екологів України, на Волині. При цьому подякувала директору Луцького педагогічного коледжу та Волинському обласному управлінню лісового та мисливського господарства за підтримку цього унікального еколого-просвітницького руху.

Сьогодні в області працює понад 200 екологічних бригад, що дбають про здоров'я Матері-Землі, у їх руках – доля майбутнього України.

Сергій ЦЮРИЦЬ.

На фото автора: команда-переможець.

→ ВАЖЛИВО

Безпека – понад усе!

Всесвітній день охорони праці цьогоріч проходить під девізом «Удосконалення збору та використання даних про безпеку та гігієну праці».

До його проведення долучилися і лісопідприємства області. Вони значно посилили профілактичну роботу з охорони праці. Впродовж останніх місяців було проведено більше двохсот обстежень. Вони стосувалися дотримання правил безпечного виконання робіт. Зараз у лісогалузі проходить місячник охорони праці. На підприємствах проводяться конкурси на найбезпечніше робоче місце та виробничу дільницю (бригаду), організуються семінари, наради, засідання. А в конкурсі малюнків «Охорона праці очима дітей» зможуть позмагатися навіть члени учнівських лісництв, яких на Волині вже 45.

З початку року лісогосподарства витратили на заходи з охорони праці та приведення до вимог основних фондів у відповідність з нормативно-правовими актами понад півтора мільйона гривень. Недарма термін «охорона праці» включає в себе систему правових, соціально-економічних, організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних і лікувально-профілактичних заходів і засобів. Вони спрямовані на охорону здоров'я і працездатності людини в процесі трудової діяльності. Основним принципом діяльності усіх служб охорони праці державних лісопідприємств став девіз «Безпека людей – понад усе!»

Олександр БОРОВИЦЬКИЙ.

«Перезавантаження»

→ ДУМКА

Громадська рада при Луцькому міському голові тримала нелогічну паузу впродовж трьох місяців після смерті Миколи РОМАНЮКА. Очевидно, цього часу було більше, ніж достатньо, аби приховане на революційній хвилі стало явним. Усіх геть!!! Саме такий сплеск емоцій та кульмінація політичних інтриг в часі збіглися під час позачергової сесії Луцької міської ради із 40-им днем після смерті міського голови, що стало предметом судових позовів і ця каламутна вода забродила нестерпним душком.

Врешті до порядку денного громадської ради було включене доленосне для забезпечення життєдіяльності мешканців мікрорайону Вересневе сформульоване в оригінальній формі питання стосовно забруднення повітря міста, що спричинено випаровуванням з полів фільтрації зі сторони с. Вересневе. Як мовиться, найкращий захист – це напад.

Ініціативна група представників із мікрорайону Вересневе із цим болючим питанням зверталася і до громадської ради при голові Волинської ОДА. Там в обговоренні цієї екологічної катастрофи взяла участь представники усіх зацікавлених сторін, які докладають неабияких зусиль для її ліквідації. Було прийняте

звернення до голови Волинської ОДА про необхідність створення комісії, яка об'єктивно допоможе б знайти оптимальне рішення.

Очевидно, що найкраще знають шляхи вирішення цього резонансного конфлікту ті представники влади, які його створили і зацікавлені заховати кінці у каламутну воду. Зокрема, колишній перший заступник Луцького міського голови Яковлев – тепер працює радником голови Волинської ОДА.

Отже, у високопосадовців є реальна перспектива стати фігурантами резонансної кримінальної справи, оскільки там на каналізацію вже заплановано 17 млн грн із бюджету м. Луцька. І, виявляється, потрібно іще 5 млн грн на другу чергу продовження робіт... А де були проєктанти раніше, куди дивилися фахівці управління капітального будівництва та експлуатації?

Адже на даний час лише частина будинків мікрорайону Вересневе під'єднана до каналізаційної мережі м. Луцька. Решта перекачується на поля фільтрації Гні-

давського цукрового заводу, що вступає в хімічну реакцію з іншими відходами виробництва тощо і спричиняє локальну екологічну катастрофу.

Радує те, що голова громади Гіркої Полонки також докладає неабияких зусиль для отримання коштів на завершення проєкту з підключення до централізованої каналізаційної мережі.

Тенденції, які реально існують в інформаційному просторі Волині, тепер далеко не на користь громади. Оскільки ЗМІ не транслюють запах, не поширюють через інтернет і не передають, а епітетів, які відображають реальну ситуацію годі шукати. І тому гостра проблема громади перетворюється у чисто локальну проблему із суб'єктивним сприйняттям, яку влада намагається всіякляко не помічати й мінімізувати.

Не може залишатися поза увагою і той факт, що політичні партії, які дуже активно виборюють представництво у виборах до об'єднаних територіальних громад, не займають

активну позицію у вирішенні конкретної екологічної катастрофи. Вони дотримуються принципу «Моя хата скраю», чомусь...

Проте саме політика стала каталізатором державного перевороту в Луцькій міській раді, структурованій за партійним принципом, що оскаржується в суді представником політичної партії «Самопоміч» Вусенко Ю. В. – екссекретарем Луцької міської ради.

Зокрема, саме політична партія «Самопоміч» стала ініціатором блокування корупційних торгівельних обороток в зоні АТО. Некоректний розгін блокувальників українською поліцією збурило суспільство і став першопричиною проведення позачергової сесії Волинської обласної ради 14.03.2017 року на підтримку блокувальників, а в Луцькій міській раді 15.03.2017 р. для захоплення влади у незаконний спосіб всупереч чинному законодавству.

Тобто, політичні дивіденди на Волині несправедливо дісталися партії «УКРОП», яка сповна використала саме цей збіг обставин для спроби узурпації влади на місцевому рівні. Тепер лише суд може встановити справедливість.

До речі, політичні лідери «УКРОПУ» не дооцінили амбіції лідера «Самопоміч» на Волині, кандидата юридичних наук Юлії Вусенко.

Володимир БУКАЛО, представник ГО «Всеукраїнське об'єднання ветеранів».

У пам'ять про Героїв

→ ДЕРЕВО МИРУ

8 травня, у День пам'яті та примирення, коли завершилися урочисті заходи, у с. Гаразджа Луцького р-ну, ветерани АТО висадили 100 саджанців унікального для Волині дерева – павловнії.

Створити таку лісову ділянку, яка символізуватиме пам'ять, примирення і водночас продовження життя у майбутніх поколіннях – спільна ініціатива заступника голови Державного агентства лісових ресурсів Володимира Бондаря, голови облдержадміністрації Володимира Гунчика та начальника Волинського обласного управління лісового та мисливського господарства Олександра Кватирка.

Павловнія, саджанці якої волинянам презентували представники компанії «Павловнія Груп Україна», є дійсно унікальною. Вона нині – тренд у деревопереробній промисловості та біоенергетиці. Адже за короткий термін – лише 5 років – виростає до 15-20 м, а після зрізування за такий же період регенерує до попередніх розмірів. Дерево

стійке до морозів та шкідників, придатне для виготовлення меблів, біопалива.

Волинь – а саме державне лісогосподарське підприємство «Волинський лісовий селекційно-насієний центр» – є першим експериментаром серед підприємств, що перебувають у структурі Держлісагентства.

– Уже давно не секрет, що все цивілізоване суспільство поволі відмовляється від викопних видів палива. І замінити їх доведеться деревиною. Щоб не знищити наші предковичні ліси, ми повинні створити альтернативу. Такою альтернативою можуть стати лише швидкоростучі дерева. Ця ділянка – своєрідний пробний проєкт. Маємо переконатися самі, наскільки це практично, – зазначив Володимир Бондар.

Перший заступник начальника Волинського ОУАМГ Віктор Сахнюк наголосив, що для Волині, яка першою започатковує такий проєкт, це не лише велика честь, а й величезна відповідальність.

Світлана ДУМСЬКА, На фото автора: Володимир Бондар (у центрі) перед прочатком роботи.

Ця любовна історія почалася ще перед Другою світовою війною. Анечка залишилася без батьків, тому виховувала її бабуся. Дівчинці важко було звикнути з думкою, що матуся ніколи більше не пригорне її до себе, ніколи не поцілує перед сном, а тато вже не принесе улюбленій донечці цукерку, не захистить її перед задириливими хлопчиками з двору. Проте бабуся Ніна намагалася не давати влучити відчувати себе самотньою.

Йшов час, дівчина підросла – ставала жіночнішою, красивішою, хлопці так і зглядалися на неї. Одного літнього дня, повертаючись з лісу, Аня побачила, що в дворі бабуся ходить якийсь хлопчина. Як потім дівчині пояснили – це був її двоюрідний брат Констянтин, який прийшов відпочити від гамірного міста.

Хлопець з першого погляду закохався в дівчину. Бабуся відразу ж помітила це, тому всіма силами намагалася зашкодити такому неправильноному коханню. І хтосьна, як складалася б доля, якби Костика не забрали в армію.

Бабусиними молитвами дівчина знайшла собі хорошого хлопця, за якого й вийшла заміж. Разом вони створили гарну сім'ю. Аня от-от мала народити. На жаль, бабуся не дочекалася на світ правнучків, вік дав про себе знати. Життя завжди вносить свої корективи, навіть якщо вони нам не до вподоби.

Почалася Друга світова війна, і всі хотіли мігрувати, аби залишитися живими. Чоловіку Ані Степану друг знайшов підроблені документи, аби той мав змогу виїхати до Чехії. А після родів й Аня з дітьми переїхала б до коханого. Така у них була домовленість.

Але сталося не так, як гадалися. Друг виявився зачоханим в Анечку, тому

здав Степана, і того розстріляли на місці. Молода дружина серцем відчувала, що має щось трапитись, і коли їй повідомили про смерть чоловіка – вона зрозуміла чий рук ця справа. Вона – молода вдова.

Біль втрати ще однієї важливої людини Аня пережила важко. Але заради ще ненароджених дітей, дівчина трималася з останніх сил.

Анечка народила двох прекрасних малюків – близнят Марійку та Степана (на честь батька). Молода матуся не стала шукаати собі іншого кохання, вона лиш все розповідала дітям про їхнього батька та про ту любов, яка була між ними. Звісно, виховувати двох дітей самій було нереально важко та ще й війна...

Від холоду та голоду Степанко не витримав та помер у віці трьох років. Ще одна смерть. Від душевної пустоти жінку рятувала лише донечка, маленька Марійка.

→ ЛЮБОВНА ІСТОРІЯ

Я нікого так не кохав...

Закінчилася війна. Марійка стала миловидною дівчиною. В неї закохався сусід Васька, та і їй він був небайдужим. Разом вони створили дружню сім'ю.

Якось на пошту прийшов лист з Німеччини, в якому автор просив надати хоч якусь інформацію про Омельченко Анну, «якщо така ще є в живих». «З нових поштарок ніхто не знав моє дівоче прізвище. Але знайшлася поштарка, яка принесла мені цей лист. Виявилось, що це писав Костя, двоюрідний брат моєї мами, який був так закоханий у неї. – розповідає Марія. – Я була приголомшена. Ми почали переписуватись. Він дізнався, що мами уже немає в живих. Потім запросив

мене і чоловіка до себе в Берлін. Під час війни він теж мігрував, і доля занесла його до Німеччини. Мені було дуже цікаво побачити його, тому ми з чоловіком збрали валізи та поїхали. Констянтин прийняв нас дуже гарно та ще й зробив екскурсію містом. Він хотів дізнатися все про долю моєї мами. Я йому розповіла. А в кінці нашої розмови він сказав наступні слова:

«Скільки б жінок у мене не було, я завжди згадував твою маму. Можливо, тому і не побудував ніяких серйозних стосунків. Якби я мав можливість дорікнути твоїй прабабусі, що вона так і не дала можливості мені закричати про своє кохання, – зробив би це. Знаєш, нікого так не кохав, як твою маму...»

Іванна СОЛОМАНЧУК.

→ ПЛАНЕТА

Політика Мюнхенська конференція

8-10 травня Вашингтон відвідав міністр іноземних справ України Павло Клімкін. Він взяв участь у засіданні базової групи Мюнхенської конференції з питань безпеки. Серед питань, які розглядалися, йшлося також про безпеку України, зокрема події на її Донбасі та їх вплив на безпеку Європи. Попри зустрічі з учасниками конференції, Павло Клімкін обговорив актуальні двосторонні відносини з американськими чиновниками.

Спорт. Баскетбол

Другий раунд плей-офф Національної баскетбольної асоціації неабияк розхвилював вболівальників, які підтримують свої улюблені команди. А все тому, що у фаворити змагань вирвався «Клівленд». Спортивні оглядачі відзначають високий рівень гри команди, а також і той факт, що команда при мінімальній кількості матчів зуміла вийти до фіналу Конференції, не залишивши суперникам з «Торонто» жодних ілюзій, що до того, хто серед них справжній господар сезону. «Вашингтон» тим часом зрівняв рахунок у протистоянні із «Бостоном», а «Х'юстон» не програв дуету «Сан-Антоніо».

Наука

Хрящ проти артриту

Вчені з Університету Вашингтона (США) розробили так званий хрящ, що буде спроможний позмагатися із запаленням суглобів. Для цього використали клітини з шкіри мишачих хвостів, перетворивши їх на стовбурові, відтак за методикою CRISPR, запальний («хворий») ген замінили протизапальним препаратом. Ця («розумна стовбурава клітина, модифікована для автономної відновної терапії») має «працювати» як вакцина для лікування артриту. Університетський професор ортопедичної хірургії Фаршид Гулак вважає, що препарат з великою точністю діятиме на уражену артритом точку суглобів, чого не було раніше. Вчені сподіваються навчити «розумну клітину» також підсвічувати запалення, тим самим допомагаючи виявленню артриту.

Чи вдасться побороти артрит і створити вакцину проти подібних захворювань, покаже найближче майбутнє.

Віктор СЕМЕНЮК, із Вашингтона, спеціально для «Волинської газети».

→ ГУРТУЙМОСЯ!

СТУДЕНТСЬКА ІНІЦІАТИВА

Коли будете у столиці Польщі, відвідайте «Товариство друзів України».

Цей форпост українства ще в 2004 р. започаткувала група українських студентів факультету української мови Варшавського університету. Втім, ТДУ об'єднує не лише українців, а й поляків і представників інших національностей, зацікавлених українською культурою, звичаями та традиціями. Тут завжди можна дізнатися про найсвіжіші новини з України, зустрітися з українством, що в силу життєвих обставин опинилося у Варшаві.

Очолоює Товариство Вероніка Марчук, а віцепрезесом є Олександр Якимів.

Останній в одному з інтерв'ю газеті «Наш вибір», що виходить для українців Польщі, так задекларував місійну роль українських об'єднань.

«...Для громадян Польщі українського походження і громадян України, котрі перебувають в Польщі довгий час, важливими питаннями є збереження національної ідентичності, – мовив тоді пан Олександр. – На перший план виходить можливість навчання дітей в українській школі і згуртування української громади. Громадяни України, котрі мігрують до Польщі на короткий термін, живуть з відчуттям тимчасовості свого статусу. Ментально вони зв'язані зі своїми родинами в Україні, тож питання життя української спільноти для них скоріше зводиться до можливостей зустрічей зі знайомими. Ще одна специфічна категорія – це українські студенти, кількість яких в останні роки різко зростає. Вони вирішують важливу дилему: навчатися з думкою про повернення в Україну чи намагатися закласти базу для працевлаштування й проживання в ЄС. Незалежно від цих умовних категорій, українці відчувають потребу в організованій силі, котра допоможе їм. Така сила – це громадські організації. І хоча часом дається взнаки відсутність координації в їхній діяльності, треба визнати, що кількість таких структур збільшується, а їхня праця стає все більш цікавою й корисною. Надає головним захисником прав українців є Об'єднання українців у Польщі. Однак неможливо не зауважити

Україна має друзів у Польщі

акцій «Нашого вибору» чи футбольного матчу між зірками культури й спорту Польщі й України на Національному стадіоні у Варшаві, організованого Товариством друзів України. Такі заходи дають багато задля пропагування українського і згуртування української спільноти.

– Місія Товариства – будувати широку співпрацю між Польщею і Україною, – вважають товариствівці. – Ми підтримуємо і організуємо культурні і спортивні заходи, концерти українських артистів, фестивалі та різноманітні зустрічі.

ДОПОМОГА ДІТЯМ

Великого розголосу набула також місія гуманітарних вантажів до огорнутого війною Донбасу. Сьогодні за сприяння Львівської організації «Невільників до раю не впускають» допомога надходить у прифронтовій Донбас. До тих, хто найбільше її потребує. А це здебільше діти-сироти, які вже у цій війні втратили батьків, вихованці дитячих будинків на прифронтових територіях, зокрема у Маріуполі («Сонечко»), Краматорську, Покровську (раніше Красноармійськ), с. Мішково-Погорілово Миколаївської обл.

Своєю основною акцією Товариство вважає «Діти Майдану – Рятують». Її започатковано у 2014-му.

– До цього часу нам вдалось багато разів переказати необхідні ліки, речі

для щоденного вжитку, одяг (новий та вживаний), а також запросити до Польщі понад 60 дітей, – нагадують організатори українцям та їх друзям у Польщі. – Минулого року нам вдалось організувати 7 виїздів з гуманітарною допомогою для дитячих будинків. Ми передали понад 10 тон одягу, засобів для прибирання, продуктів харчування, ліків, 10 комп'ютерів, іграшок, кільканадцять роверів, самокатів і багато інших речей.

– Заохочуємо всіх до підтримання нас через збірку на <https://rotagat.pl/og5akrwi>, – акцентують в ТДУ. – Одночасно ми надалі проводимо збірку для гуманітарної допомоги, яку плануємо висилати до дитячих будинків, які знаходяться під нашою опікою: засоби для прибирання, одяг, взуття, іграшки, продукти харчування, техніка, і т. п. На війні найбільше страждають невинні. Сподіваємось на вашу допомогу! Дякуємо всім, хто підтримує, допомагає, діє! Кожна копіяка наблизить нас до цілі!

Координація цієї роботи здійснюється через сайт «Towarzystwo Przyjaciol Ukrainy».

МУЗЕЙ ПАМ'ЯТІ МАЙДАНУ

Товариство друзів України знаходиться у Варшаві на Мокотові по вул. Підхорунжих, 15/19. Тут діють музей Пам'яті Майдану, бібліотека, дитячий і дорослий хори, проводяться інтеграційні заняття для вихідців із

різних країн, переглядаються фільми, формуються фінансова допомога багатьом дитячим будинкам на території України і проводиться лікування дітей в рамках акції «Діти Майдану – Рятують».

Товариство проводить онлайн зустріч з представниками громадських організацій різних країн, де обговорюється міжнародна співпраця, а при потребі і відраджає своїх представників в Україну. Як це було з делегацією м. Бидгош, що завітала на Хмельничину з гуманітарною допомогою для переселенців.

Та все ж головне завдання – це гуртувати українців, що опинилися у Польщі. Наприклад, у тому ж «Нашому виборі» Надія Мойсеева, що приїхала до Польщі на роботу, зізнається: «Для нас важливо поспівати. Я вже три роки в Польщі – бракує мені тільки української пісні. Ми всі маємо вишиванки, але немає якогось місця чи хору, де би ми могли зустрітися і посидіти при філіжанці доброї кави, на яку так важко працюємо...»

Що українській молоді у Польщі бракує таборів і спільних виїздів, фестивалів та молодіжних гулянь, журиться часопису Христина Цегельська, що довгий час проживала у Варшаві: «Тільки це могло б зібрати українців в більш окреслену спільноту...»

Тож Товариство друзів України – досить багатовекторне за завданнями і

цілями, виконує важливу роль як колективний народний амбасадор України, пізнавальний, культурний центр, медійний, об'єднавчий центр українства Польщі та наших друзів у цій країні.

ФЕСТИВАЛЕМ ПО... ВІЙНІ

Минулого року Товариство друзів України провело I Добродійний міжнародний фестиваль випічки і солодощів. Він з успіхом пройшов у Варшаві. Тоді волонтерка ТДУ мешканка Варшави Оксана Водоп'янова зізналася, що раніше самостійно займалася збором коштів і допомогою бійцям на східному фронті, тепер їй на допомогу прийшов цей фестиваль. Тож і «вдарили» по війні.

Але фестиваль мав ще й велику пізнавальну місію, адже, як повідомив заступник голови правління Товариства друзів України Олександр Якимів, організаторам вдалось і представити учасників конкурсу тістечок, і показати різноманітність солодкої «творчості» в Польщі та найближчих сусідніх країнах, і відвідувачів накормити, і зібрати кошти на статутні цілі товариства та надання допомоги дітям, які стали жертвами російської агресії в Україні, і перезнайти прибулих на свято. Попри це організатори подбали про кулінарні лекції та конкурс «Намалюй свій улюблений десерт», забави для дітей і дорослих, концерт театру пісні «Два кольори».

Таких ініціатив тут багато. Мені особисто часто доводиться виступати тут перед нашими співвітчизниками та варшав'янами з писаними концертами, читати вірші, ділитися журбою і мріями з такими ж творчими особистостями, як сама. Іноді і самій організувати всілякі мистецькі дійства та долучитися до збору допомоги українським дітям, пораним бійцям АТО. Так разом ми даємо про проблему потребуючих Великої України, намагаючись, як вірні доньки і сини, допомогти Матері-Україні подолати труднощі.

Світлана ГРИГОР'ЄВА, м. Варшава. На фото: у Товаристві друзів України.

Овен. Добре сплануйте свій час. Обережніше поводьтесь з новою інформацією, інакше ваша надмірна відкритість може зашкодити якійсь важливій справі. У вихідні посправайте не створювати конфліктних ситуацій.

Телець. Можлива цікава пропозиція, однак не варто квапитися з відповіддю. Краще потягнути час і достеменно розібратися в ситуації. Результат довгої та кропіткої праці декорозчарує, доведеться кардинально міняти.

Близнюки. Вдасться втілити в життя свої таємні плани та задуми. Однак деякі з них доведеться злегка пристосувати до розвитку подій. Спокійна атмосфера у вихідні сприятиме навчанню та творчості.

Рак. Досить неспокійний тиждень. Можливі певні проблеми у взаєминах керівництвом та дітьми. У суботу-неділю не відмовляйтесь від активного, незвичного для вас відпочинку.

Лев. Домогтись успіху й прибутків зможете лише завдяки особистим організаторським умінням, новим ідеям і додатковим ресурсам. Не відкладайте справи на потім.

Діва. Чим активніше братиметесь за роботу, тим більше встигнете. Про всяк випадок все старанно плануйте, старайтесь передбачити й можливі труднощі. Вихідні проведіть, як вам подобається.

Терези. Імовірно затримки у деяких справах. Зверніться за підтримкою до надійних помічників, рідних та друзів. А у вихідні ви можете отримати новий приплив енергії й насолоджуватиметесь особистим щастям.

Скорпіон. Неспокійний тиждень, тож ваше головне завдання – вміло керувати своїми почуттями та емоціями. З роботою все добре, можливі зміни на матеріальному плані.

Стрілець. Можливі конфлікти в колективі й з керівництвом, тому намагайтеся стримувати емоції. Багато чого буде легко виходити, але велика імовірність помилкових дій. У суботу непогано було б зайнятися домашнім господарством.

Козоріг. Цього тижня ви цілеспрямовані та рішучі. І все ж прислухайтеся до ідей колег, вони можуть зацікавити вас своєю думкою і стати джерелом несподіваних планів.

Водолій. Якщо ви чимось незадоволені, спробуйте щось змінити в собі. Вихідні – вдалий момент для невеликого ремонту оселі, купівлі чи перестановки меблів.

Риби. Здійснити всі ваші плани та задуми буде непростим. Не давайте зайвих обіцянок, немає гарантії, що вам вдасться їх виконати. У вихідні приділіть увагу приємним домашнім клопотам і гостям.

Домашній лаваш

- Інгредієнти:
- 4 склянки борошна;
 - 1,3 склянки води;
 - 1 ст. л. горілки (можна і без неї);
 - 1 куряче яйце;
 - 2 ст. л. рослинної олії;
 - 1 ч. л. солі.

Закип'ятіть воду з сіллю і маслом і заваріть в ній 1/2 склянки борошна, намагаючись розмішати грудки, дайте охолонути. Заварювання частини борошна робить тісто м'яким і пластичним.

Додайте яйце і горілку (можна без горілки), перемішайте (яйце і масло підвищує «пузирчастість» тіста). Поступово додаючи решту муки, вимісіть тісто. Тісто не повинно липнути до рук, якщо липне – додайте ще трохи борошна.

Дайте настоятися не менше 1 години (можна і довше, залежно від обставин). У процесі вистоювання 1 раз перем'яті. Шматочки тіста брати розміром з куряче яйце і тонко розкачувати.

Випікайте на добре розігрітій пателі до появи здуття по обидва боки, але не засмажуйте. Складіть на тарілку, вміщену в поліетиленовий пакет. Таким чином лаваші постійно будуть м'якими і в них буде легко загорнути будь-яку начинку.

Якщо потрібне більш тривале зберігання лавашів, то вийміть їх з пакета і висушіть у нормальних кімнатних умовах. Зберігайте відкритими. Коли знадобляться, то збризніть водою і знову в пакет. Через деякий час вони стають абсолютно м'якими.

Смакуйте з задоволенням!

Цікаві факти про чхання

У кожній країні є свої звичаї та традиції. Сьогодні поговоримо про цікаві відповіді на чхання.

Так, англійці говорять фразу «благослови тебе Господь» («bless you»).

У Кореї та Японії не прийнято нічого бажати, а людина, яка чхнула, має попросити прощення.

А от у французів все набагато складніше. Чхнувшому потрібно сказати: «à tes souhaits» («нехай здійсняться твої бажання/за твої бажання»), у разі пов-

торного чхання хто-небудь може додати: «à ta santé» («за вашу любов»), а сам чхавший повинен сказати у відповідь: «que les fiennes durent toujours», що означає «нехай і ваша триває вічно». Якщо довелось чхнути втретє, вихована людина промовчить, а той, хто наглишій, може сказати: «Aller tougrr!» – «Йди по-ми!».

Вишиванка

Вишивала мати хрестиком сорочку,
Вишивала мати рушники для дочки.
Червоніють маки, половіє жито,
Полотно біленьке хрестиком покрито.

Мати карі очі їй подарувала,
Зозуленька сива долю накувала.
У дівочім серці розцвіло кохання,
Та війна кривава принесла страждання.

Принесли чужинці в хату кров і муки,
Рушником зв'язали доньці ніжки й руки
Та посеред ночі вивели у поле...
І ридала мати: «Доле ж моя, доле!»

Свічкою падало тіло серед ночі
І в вогні зорили карі її очі.
Посивіла ненька з горя до світанку,
Більше не одягне донька вишиванку.

Червоніють маки, половіє жито,
Полотно біленьке хрестиком покрито.
Червоніють маки, половіє жито,
Квіти з вишиванки розцвіли над світом.

Валентина ЛІННИК,
с. Жорнище Ківерцівського р-ну.

Чудодійний бузок

У бузку лікують і квіти, і листя, і кора. Бруньки збирають навесні, суцвіття – під час бутонізації, листя – в червні, а кора заготовлюється з молодих гілок. Свої лікувальні властивості сировина зберігає протягом двох років.

Настій висушених квіток застосовують насамперед при хворобах дихальних шляхів, що супроводжуються кашлем – бронхітах, коклюші, бронхіальній астмі, а також як потогінний засіб. Крім того, цей засіб підходить для лікування каменів у нирках і навіть при епілепсії.

Для лікування («шпор») і інших захворювань, пов'язаних із відкладенням солей (подагрою) особливо дієвим вважається білий цвіт бузку, тоді як для інших захворювань травники радять насамперед квіти бузкових відтінків.

Однак врахуйте, що приймати препарати з бузку внутрішньо можна

лише з дозволу лікаря через незначний вміст отруйної синильної кислоти.

Народні рецепти:

При невралгіях
Чайну ложку порошку сухих квіток бузку змішуємо з 4 чайними ложками вершкового масла. Мазь втирають в хворі місця.

Ревматизм, відкладення солей, остеохондроз

Візьміть 1 частину квіток бузку та 10 частин горілки. Настояйте в темній ємності за кімнатної температури 2 тижні. Всередину приймайте по 20 крапель двічі на день. Зовнішньо використовувати, втираючи у хворі місця.

Гнійні рани

2 ст. л. листя залийте 1 скл. оропу. Дайте настоятися 3 години і процідіть. Настій використовуйте для промивання ран.

Діабет, бронхіальна астма і панкреатит

2-3 ст. л. бруньок бузку залийте 2 склянками оро-

пу і настоюйте 6 год. Приймайте по 1 ст. л. перед їжею.

Ларингіт
50 г квітів залити 100 мл горілки, настоювати 7 днів. Процідіть і розбавте кип'яченою водою у співвідношенні 1:10. Полощіть горло 3-4 рази на день.

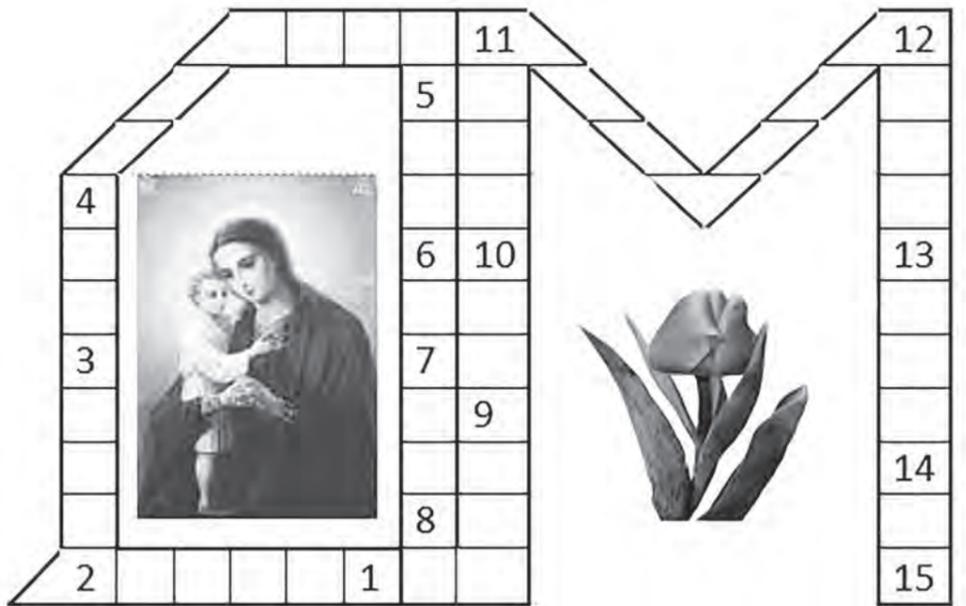
Епілепсія
Лікування бузком може тривати кілька років. 1 ч. л. квіток залийте склянкою оропу, настоюйте 20-30 хвилин і приймайте тричі на день по півсклянки.

Гострота зору
Свіжі квіти бузку заваріть як звичайний чай. Складену в кілька разів марлю або ватні диски змочуйте в теплом настійі і прикладайте до очей щовечора на 5-10 хв.

Мігрень
Мазь допомагає зменшити больові відчуття. Розітріть 2 ст. л. квітів бузку і стільки ж вершкового масла. Втирайте у чоло і скроні.

Чайнворд «День матері»

1-2. Ласкаво про матір. 2-3. Сестра Т. Шевченка. 3-4. Ім'я співачки Кудлай. 4-5. Богиня родючості і дітонародження (гр. міф.). 5-6. Крилатий хлопчик з луком і стрілами. 6-7. Усі родичі, рідні. 7-8. Протилежне – це дівчина. 8-9. Богиня ранкової зорі (рим. міф.). 9-10. Євин суджений. 10-11. Сестра біблійного Лазаря. 11-12. Дочка крїтського царя Міноса (гр. міф.). 12-13. «А...?» промовив до неї: «Не бійся Маріє, - бо в Бога благодать ти знайшла». 13-14. Глибоке сердечне почуття, стан вищого. 14-15. Про цей період часу жінки не дуже пра-

Відповідь до кросворду «Перемога» за 4 травня 2017 року.

По горизонталі: 2. Оберег. 6. Перс. 8. Берн. 9. Метр. 10. ГУАМ. 11. Алі. 12. ЗУН. 13. Борг. 14. Наум. 15. Етен. 16. Ас. 18. УТ. 19. Патрон. 20. Сцена. 21. Ірмос. 22. Стихія.

По вертикалі: 1. Переможець. 3. Берлін. 4. Егоїзм. 5. Армагеддон. 7. Спрага. 8. Багнет. 17. Спас. 18. Унія.

Я. РОЙКО.

Постігним рядком

Міжнародний фарватер

→ **ВІЛЬНІ МЕДІА**

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Делегати з майже 40 країн Європи, Азії та Африки обрали керівництво організації та окреслили плани на найближчих 2 роки.

Україну на форумі вільних мас-медіа представляв голова правління ГО «Форум українських журналістів», секретар об'єднання Національної спілки журналістів України, головний редактор «Волинської газети» Володимир Данилюк.

Після звіту про пророблену роботу делегати обрали новий склад правління в кількості 5 осіб. Головою організації знову став Іоакім Мусхольт (ФРН).

Окреслено плани на найближчу перспективу. Зокрема, німецькі, українські, вірменські та грузинські організації спільно проведуть в Україні та Вірменії цикл тренінгів та конференцій, перший із яких на початку липня відбудеться в Одесі під назвою «Зміна перспектив медіа-освіти та політичний діалог» («Change of Perspectives Media Education and Political Dialog») у контексті розгляду причин виникнення та адекватного висвітлення в ЗМІ міждержавних і регіональних конфліктів в Грузії (Абхазія, Південна Осетія), Вірменії (Нагірний Кара-

бах) і Україні (Крим, Донбас).

Приємною для українських медійників новиною стало й прийняття в «Youht 4 Media» Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка, який очолює професор Володимир Різун.

А наступного дня відбулася ще одна приємна подія для міжнародного медіа-об'єднання.

За результатами незалежного опитування, проведеного одним із центральних телеканалів Німеччини, фільм «Чорнобиль: 30 років після трагедії», знятий українськими, польськими, білоруськими та німецькими учасниками тренінгу «Youht 4 Media» у червні минулого року, отримав диплом другого ступеню.

А його творець – Дарія Ярановська – нагороджена ще й поважною грошовою премією від «International Citizen Media Award».

Це досягнення особливо важливе і для Волині, і для

Україні, адже долати наслідки аварії на ЧАЕС доведеться ще не одне десятиліття, і без допомоги інших країн явно не обійтися. Тож подібні фільми допомагають світові зрозуміти весь масштаб Чорнобильської трагедії.

Світлана КОМА.

На фото автора: меморіал у центрі м. Чорнобиль (1-ша стор.); делегати конференції в м. Мюнстер; Дарія Ярановська з нагородою.

ЧИТАЙ – І ВИГРАВАЙ!

Передплата на «Волинську газету» триває. І постійним, і потенційним читачам нагадуємо: надішлете передплатну квитанцію до редакції – візьмете участь у розіграші цінних подарунків.

Традиційно влітку на читачів чекає нова велика лотерея від «ВГ». Редакція активно готується до цього турніру і ЧЕКАЄ ВАШИХ КВИТАНЦІЙ: 43016, м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 9 (річні гратимуть двічі). На кону – побутова та садово-городня техніка, чайники, праски, пледи... «Волинська газета» була, є і буде.

Передплатний індекс: 33943

MONATIK & «Spinning»

→ **ГОРДІСТЬ**

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Отож у фіналі з країнами «Великої п'ятірки» та країною-господаркою Україною виступатимуть представники таких країн: Молдова; Азербайджан; Греція; Швеція; Португалія; Польща; Вірменія; Австрія; Кіпр і Бельгія.

А відкривав перший півфінал Євробачення-2017 відомий український співак - лучанин Дмитро Монатік (MONATIK) з піснею «Spinning» (англомовна версія синглу «Кружит»).

Наш співвітчизник підкорив європейську аудиторію не тільки феєричною піснею, а й запальними танцями.

Наш кор. На фото UA:Перший: під час виступу

→ **АНЕКДОТИ**

Подивився російські новини про Західну Україну! Почав сам себе боятись...

Жінка дзвонить чоловікові на мобільний:
– Іване, де ти є?
– На полюванні.
– А хто це там дихає го-лосно?
– Ведмідь.
– А стогне чому?
– Поранив я його.
– А чому голос нічний?
– Ну, знаєш! Я взагалі-то мисливець, а не ветеринар!

Зустрічаються двоє друзів.
Один жаліється іншому:
– Я думав вона буде готувати як мама.
– А вона що?
– Вона бухає як тато.

Розмовляють дві мами друкласників:
– Ти своєму синові математику зробила?
– Так.
– Дай списати.

→ **ВІДЗНАЧАЄМО**

11 травня. Свято Віталія, Кирила, Максима, Ганни. Народився голова Старовижівської районної ради Юрій Кудачий.

12 травня. Свято Арсенія, Артема, Богдана, Василя. Всесвітній день медичних сестер.

13 травня. Свято Василя, Гната, Кліма, Максима, Микити, Якова.

14 травня. Свято Акакія, Веремія, Юхима, Гната, Макара, Ніни, Тамари. День матері.

15 травня. Свято Афанасія, Бориса, Гліба, Давида, Михайла, Романа, Зої. Міжнародний день сімей. Народився депутат Волинської обласної ради Борис Бабійчук.

16 травня. Свято Миколи, Павла, Петра, Тимофія, Уляни, Юліани.

17 травня. Свято Антона, Івана, Кирила, Кліма, Леонтія, Микити, Миколи, Яна, Марії, Пелагеї. Всесвітній день електрозв'язку та інформаційного суспільства.

Ріпакове царство

→ **ДОВКІЛЛЯ**

Дедалі більшого поширення на Волині набувають посіви ріпаку. Але якщо раніше ця сільськогосподарська культура використовувалася для харчування людей і тварин, то останніми роками ріпакова олія застосовується в виробництві біопалива для двигунів автомобілів.

Поліпшення якості ріпакової олії викликало у всьому світі різке збільшення попиту на неї. Обсяги виробництва ріпакової олії були вищими за обсяги виробництва соняшникової вже в 1985 р. і за 30 років збільшилися більш ніж у 8 разів, досягнувши в 1999 р. 127 млн тонн. Ріпакова

олія за обсягами виробництва стала третьою у світі після пальмової і соєвої. Завдяки тому, що ріпак може ефективно використовуватися для виготовлення біопалива, на початку XXI ст. в Україні ця культура почала завойовувати нові площі. Відомим є той факт, що німецькі виробники біопалива давно виношують намір орендувати в нас земельні ділянки площею понад 50 тис. га, щоб забезпечити себе сировиною для двигунів на тривалий час.

Тож обсяги виробництва насіння ріпаку вже переїли межу 787,6 тис. тонн на рік і продовжують зростати. Саме хороша ціна на товар та високий попит на нього спонукали волинських аграріїв збільшувати посіви ріпаку.

А що для боротьби зі шкідниками застосовують смертоносні отрутохімікати і що тривале вирощування ріпаку дуже виснажує ґрунти, то це – окрема тема.

Світлана КОМА. На фото автора: посіви ріпаку біля с. Свидники Ковельського р-ну.

Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
11 травня	12 травня	13 травня	14 травня	15 травня	16 травня	17 травня
мін. макс. +3° +12°	мін. макс. +7° +12°	мін. макс. +8° +14°	мін. макс. +7° +14°	мін. макс. +8° +17°	мін. макс. +9° +16°	мін. макс. +8° +14°

ВОЛИНСЬКА Газета

Передплатний
індекс: **33943**
ціна: передплатна – **3,75 грн.**
уроздріб – **4,00 грн.**

Шановні ветерани Другої світової війни, воїни-афганці, учасники Антитерористичної операції! Шановні лучани!

8-го травня в Україні відзначають День пам'яті та примирення. Цього дня країні європейської спільноти традиційно згадують внесок в перемогу Антигітлерівської коаліції у Другій світовій війні. У ці травневі дні ми з вдячністю вшановуємо воїнів-визволителів, які принесли мир у Європу, всіх учасників боротьби за волю і незалежність нашої держави – воїнів УПА, ветеранів війни в Афганістані, військовослужбовців та добровольців, що сьогодні беруть участь в антитерористичній операції в Донецькій та Луганській областях. Особливо дякуємо ветеранам за героїзм, патріотизм, відданість Вітчиз-

День пам'яті та примирення

ні, які і тепер є прикладом для захисників наших рубежів на Сході України.

З глибоким сумом згадуємо мільйони українців, загиблих у боях, розстріляних у каральних акціях, спалених у катівнях та усіх, хто віддав своє життя за територіальну цілісність нашої держави. Серед них – чимало жителів Луцька та Волинської області. Схилимо ж голови у скорботі перед жертвним подвигом наших загиблих співвітчизників.

На жаль, вороги знову випробовують нас на міцність, українцям доводиться захищати цілісність та незалежність держави, на ділі доводити патріотизм, відда-

ність Батьківщині. Численні жертви війни на Сході України показують нам справжню ціну мирного неба над головою. Водночас ці події є беззаперечним доказом того, що українці – сильна нація, яка вистійте перед будь-якими випробуваннями, сповідуючи відданість ідеям державності та національної гідності.

Бажаю усім довгих років життя, міцного здоров'я, незламності духу, щастя у родинному колі, достатку, віри і впевненості у завтрашньому дні.

Хай життя дарує кожному радість, а нові покоління збережуть пам'ять про безсмертний подвиг наших Героїв на довгі роки!

3 повагою секретар міської ради, виконувач повноважень Луцького міського голови Ігор ПОЛІЩУК.

4
СТОП.

Щоб перемагати!

У Луцьку долучилися до європейської традиції вшанування всіх, хто воював та загинув у роки Другої світової війни.

8 травня, у День пам'яті та примирення, на меморіальний комплекс «Вічна Слава» прийшли сотні лучан. Серед них ветерани, учасники Антитерористичної операції, представники підприємств, установ та організацій, духовенство, зокрема, голова облдержадміністрації Володимир Гунчик, перший заступник голови Волинської обласної ради Олександр Пирожик, секретар міської ради, виконувач повноважень Луцького міського голови Ігор Поліщук.

Панахиду за полеглими відслужили священнослужителі різних конфесій. Митрополит Луцький і Волинський Михаїл, звертаючись до лучан, наголосив, що у війні двох агресорів загинули мільйони українців, нагадав про потребу пам'ятати і тих, хто захищав і захищає нашу країну на Сході. Присутні вшанували загиблих хвилиною мовчання.

Відтак представники влади та громадськості поклали квіти до підніжжя пам'ятного знаку («Поранений солдат»), разом заспівали («Ще не вмерла України, ні слава, ні воля...»). До присутніх звернулися виконуючий обов'язки Луцького міського голови Ігор Поліщук та перший заступник голови обласної ради Олександр Пирожик та інші.

– У День пам'яті та примирення Україна згадує одну з найбільш болючих сторінок своєї історії, – у слові до лучан зазначив виконувач повноважень міського голови Ігор Поліщук. – Під час Другої світової війни мільйони українців загинули на фронті, були закатовані у концтаборах та катівнях. Пам'ятати про їхній героїчний подвиг – це наш обов'язок та урок для майбутніх поколінь, аби в українській історії ніколи не повторювалися такі трагічні сторінки.

Цього дня відбулося покладання квітів до пам'ятних знаків у мікрорайонах міста, а також до фотостенду «Герої Небесної Сотні – загинули за Єдність України».

Керівництво області та міста цього дня вшанувало також своїх новітніх героїв, які боронять Україну на Сході. Зокрема, секретар міської ради, виконувач повноважень Луцького міського голови Ігор Поліщук, заступник міського голови Григорій Пустовіт, перший заступник голови обласної ради Олександр Пирожик та перший заступник голови облдержадміністрації Олександр Степанцов навідалися у Луцький гарнізонний військовий госпіталь, де зустрілися з керівництвом госпіталю, його колективом та військовослужбовцями, які перебувають на лікуванні.

– Важко назвати цей день святом, бо сьогодні ми згадуємо мільйони загиблих, закатованих у концтаборах, страчених під час каральних акцій у Другій світовій війні, – з сумом констатував Ігор Поліщук. – Ми сьогодні вшановуємо і ветеранів АТО. Я хочу подякувати всім, хто служить на Сході, хто виконує свій обов'язок, всім, хто сьогодні не шкодує свого життя та здоров'я, щоб ми могли жити мирно тут, в Луцьку.

– 72 роки минуло з того моменту, коли був підписаний Акт про капітуляцію, – додав Олександр Степанцов. – Цей день запам'ятався українцям як День пам'яті за тією жертвою, яку поніс наш народ та наші люди. Ми всі повинні пам'ятати про жертвність та патріотизм, який проявили наші діди та прадіди. Всі наші нащадки повинні розуміти, що завдяки ним ми маємо Незалежність. Сьогодні ми маємо агресію з боку наших сусідів. Четвертий рік поспіль продовжується неоголошена війна, 200 загиблих на Волині... Тому сьогодні я хочу побажати вам міцного здоров'я і віри в те, що ми перемажемо!..

Для тих бійців, котрим важко пересуватися, представники міської влади подарували телевізор. Були музичні вітання від культпрацівників Луцького районного будинку культури. Начальник Луцького військового госпіталю Василь Криворучко подякував гостям за підтримку та турботу про його підопічних.

Пізніше за участю представників влади відбувся молебень за здоров'я ветеранів, які перебувають на лікуванні в обласному госпіталі для інвалідів війни.

Посадовці подякували їм за велику жертвність та вклад у відбудову міста.

А колективи обласної філармонії подарували присутнім концертну програму.

Надвечір на Театральному майдані на лучан чекали акція «Перша хвилина миру» та мистецький форум «1939-1945. Пам'ятаємо. Перемагаємо».

9 травня урочистості продовжилися. На меморіалі «Вічна Слава» відбувся мітинг, приурочений 72-й річниці Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Священники УПЦ відслужили панахиду за загиблими...

– Вклад українців у перемогу неосінений, – звертаючись до багатолюдного зібрання, наголосив Ігор Поліщук. – Наші співвітчизники воювали проти нацистів у лавах радянської армії, УПА, партизанських загонів...

На мітингу виступили голова облдержадміністрації Володимир Гунчик, заступник голови обласної ради Роман Карпюк, ветерани Іван Глушук та Михайло Ерлін...

– Ми 18-річними пацанами разом кували перемогу під Турійськом і Ковелем, – сказав Михайло Тимофійович.

Уродженець с. Лебедеве Тоучинського р-ну Новосібірської області (Росія) за порадою матері, щоб порятуватися від голоду, у шістнадцять, приписавши віку, пішов до військкомату, бойове хрещення пройшов у «Ковельській м'ясорубці», визволяв Львів, Польщу, брав Берлін та Прагу.

– Я так скажу, – мовить ветеран, – була кривава страшна війна і була перемога. Велика перемога всіх націй Радянського Союзу. Під час війни було призвано 36 мільйонів, які були представниками 151 нації...

До присутніх звернулися також ветеран, заслужений працівник культури України Ростислав Кушнірук, учасник АТО Микола Окуневич, учень Волинського обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою імені Героїв Небесної Сотні Артур Павлюк та вихованець ДНЗ № 36 м. Луцька Володимир Каліш.

На фото Петра КРИВОШЕЯ: урочисті заходи з нагоди Дня Пам'яті та примирення та 72-річниці Перемоги над нацизмом у Другій світовій; на Меморіалі «Вічна Слава» Ігор Поліщук.

Знайомимо читачів з їх відповідями.

ЗАРПЛАТА ОСВІТЯНАМ

Igor ПОЛІЩУК, секретар міської ради, виконавчач повноважень міського голови:

1. На цій посаді – усього на-всього півтора місяця, так що чимось особливим прославитися не встиг. Щоправда, підняли зарплату освітянам, у тому числі вихователям дитячих садочків, працівникам профтехосвіти. Сподіваюся, це дещо зніме соціальну напругу. Підвищену зарплату вони отримуватимуть уже з 1 травня. Я ініціював, щоб у міському бюджеті передбачили відповідні кошти. Вважаю, що це позитивний момент у нашій діяльності. Особисто не дякували, але в подумках могли.

2. Задумали на найближчу перспективу чимало добрих справ. Але в першу чергу хочеться відремонтувати дороги та прибудинкові території. Це досить масштабна робота, тому маємо контролювати, щоб за кількістю не загубити якість. Це питання на часі і стоїть досить гостро. Адже люди неодноразово нарікають на халтурність робіт окремих організацій, які цим займаються. Маємо значно поліпшити якість асфальтного покриття на вул. Ковельській, Шухевича, Героїв УПА, Окружній. У незадовільному стані також вул. Ківерцівська.

Активно працюватимемо і ще над однією важливою соціальною проблемою, яку породжує гральний бізнес, що хоче паразитувати у нашому місті. Як тільки звільняється якийсь приміщення і там написано слово «Оренда, то його відразу намагаються прибрати до своїх рук спритники грального бізнесу. Я не пам'ятаю такої кількості гральних автоматів, як є зараз. Їх стільки не було навіть до закону про заборону. Нині ж ростуть, мов гриби у лісі після теплої дощі. Цей злочинний бізнес не тільки витягує гроші з гаманців лучан, але іноді ставить людину у таку безвихідь, що хоч, як кажуть, в ополонку головою. На жаль, подібні випадки не рідкість. Люди програють не тільки гроші, а й квартири, рухоме та нерухоме майно. До боротьби з цим соціальним злом будемо залучати громадськість, оскільки наші правоохоронні структури самоосунулися від цієї роботи. Про це я навіть інформував міністра внутрішніх справ Арсена Авакова. Поки що суттєвих зрушень у цьому плані не видно. Думаю, лучани здогадуються чому.

РЕКОНСТРУКЦІЯ І РЕМОНТ

Григорій НЕДОПАД, перший заступник міського голови:

1. Ви знаєте, у якому занедбаному стані знаходиться вул. Кривий Вал? Люди неодноразово апелювали з цього приводу до влади, у тому числі і до мене, аби щось робити. Ми відшукали підрядника, виготовили технічну документацію, яка пройшла експертизу, і найближчим часом фірма-підрядник, яка виграла тендер, має приступити до цієї роботи. Її керівництво запевнило, що при сприятливій погоді вулиця протягом двох місяців повністю змінить свій вигляд та набере зовсім іншого обрису. Це дасть змогу завершити перший етап реконструкції іншої центральної артерії міста – вул. Лесі Українки.

2. Якщо погода буде прихильною до нас та нашого міста, ми плануємо чимало зробити щодо впорядкування прибудинкових територій, які давно пора привести до нормального людського вигляду. Капітального ремонту потребують чимало вулиць міста, у першу чергу потрібно ліквідувати ямковість на проїжджих частинах. Кошти на ці цілі виділені, тому питання нашої честі вчасно їх освоїти, щоб місто наше набрало нових барв, нового комфортного змісту.

ОЧИСНІ СПОРУДИ

Костянтин ПЕТРОЧУК, заступник міського голови:

1. – Вважаю, поки що нічого особливого не зробив і тому не заслужив на вдячність. Усе ще попереду. Я дуже вболіваю за басейн, що на проспекті Грушевського. Це ще почалося від мого депутатства. З моєї ініціативи виділені кошти і там встановлюються теплові насоси, які дадуть змогу місту на цьому об'єкті економити близько сорока тис. грн у місяць. Вони підтримуватимуть оптимальний тепловий режим у басейні та душових. Басейн буде автономно незалежний від «Луцьктепла» в неопалювальний сезон. Думаю, це станеться до кінця травня.

3. Моєї ініціативи, але при підтримці депутатів, впорядковано ряд дворівних територій, за що люди щиро дякували. Зроблено також під'їзди до 18-ої шко-

Це питання хвилює не тільки пересічних лучан, а й членів виконавчої ради. Останні, зважаючи на його актуальність для громади, для розгляду збиралися навіть на позачергову сесію.

«Про затвердження результатів конкурсів на перевезення пасажирів за автобусними маршрутами загального користування у м. Луцьку» доповів начальник управління транс-

порту та зв'язку Анатолій МIRONЮК.

– 20 січня 2016 р. було оголошено конкурс за лотом № 43, де передбачалося визначити перевізника за маршрутами № 14, 31, 47, – повідомив головний транспортник. – Однак конкурсний комітет не допустив учасників до нього. ТзОВ «АТП-Луцьк» у судовому порядку скасувало рішення конкурсного комітету і тому, враховуючи постанову Луцького міськрайонного суду Волинської області від 02.06.2016 у справі

№ 161/4005/16а та постанову Львівського апеляційного адміністративного суду у справі від 12.04.2017 № 876/2025/17, внесено проект рішення на розгляд виконкому.

Цим рішенням надано право на здійснення перевезення пасажирів у місті Луцьку ТзОВ «АТП-Луцьк» за автобусними маршрутами загального користування: № 14 «Окружна – Стефаніка», № 31 «ТЦ «Слон» – с. Боголюби (філія облікарні)», № 47 «Карбишева – с. Боголюби (філія облікарні)».

Вичерпавши порядок денний, секретар міської ради, виконавчач повноважень міського голови Igor Поліщук привітав присутніх із Днем пам'яті та примирення, Днем перемоги над нацизмом у Європі.

Позачергове засідання виконкому пройшло не тільки оперативно, але конструктивно, засвідчивши увагу до перевізника та містян.

Сергій ЦЮРИЦЬ, Володимир ПРИХОДЬКО. Фото ІВАННИ СОЛОМАНЧУК.

Задля комфорту лучан

Такий напрямок роботи окреслило для себе нинішнє керівництво Луцької міської ради та члени виконавчого комітету, склад якого останнім часом зазнав певних змін.

Наше видання попросило повпредів міської громади відповісти на два питання:

1. За яку справу вам вдячні лучани?
2. Що плануєте зробити на найближчу перспективу?

архіважливими, актуальними на даний момент або ж дуже перспективними на майбутнє. Якщо ти задовольниш людину, допоможеш їй, щось порадиш, підкажеш, вона завжди буде вдячною. Один якийсь приклад виокремлювати, думаю, просто не варто і недоцільно, оскільки отримав на свою адресу дуже багато подяк. Стараюся не залишити поза увагою жодного звернення лучан, адже без причин містяни не турбуватимуть. А коли заболить, шукають порятунку і ми маємо бути на висоті.

Висвітлю ще один аспект зі своєї депутатської діяльності, за який подяки не отримував. Я дуже скрупульозно ставився до підготовки документів апаратом міськради. У них має бути абсолютна грамотність як правова, так і стилістично-граматична. Можливо, не всім така прискіпливість припала до душі, але, зрештою, бажаного результату, вважаю, досягнуто. Мною було внесено чимало пропозицій щодо вдосконалення різного роду програм, положень, статутів, які приведені до юридично-правових норм держави. На жаль, журналісти помічали тільки тоді, коли я говорив про граматичні помилки, але упустили з виду ті зміни, які кардинально міняли суть якогось рішення чи положення. Хоча ці речі давали певний позитивний результат.

2. Плани, як кажуть, у нас є поточні і є стратегічні. Що стосується найближчих, то освітяни готуються до завершення навчального року, до ЗНО. Водночас паралельно думаємо уже про перше вересня, про

кількість дітей, які прийдуть у перші класи. Що стосується медицини, то відпрацьовуємо питання відносно кращого матеріально-технічного забезпечення наших лікувальних закладів. Найближчим часом буде докуплена рентгенівська трубка-маммограф для міської клінічної лікарні. Це допоможе врятувати життя багатьох людей. Відповідні кошти виділені. Це питання перейшло у практичну площину. Буде закуплено томограф, вартість якого становить 1 мн 700 тис. грн для стоматологічної поліклініки. Робимо усе для того, аби простий лучанин, у якого нема змоги піти у приватну клініку, де сьогодні послуги на дуже високому рівні, міг отримати кваліфіковану медичну допомогу. До слова, колектив цього медзакладу робить дуже багато, аби обслужити клієнта за найвищим розрядом. У галузі культури нас чекає фестиваль «Ніч у Луцькому замку». До цього заходу йде серйозна підготовка. На черзі святкування днів Незалежності та міста. Хочеться, щоб лучани надовго зберегли у своїх серцях споimini про усі ці заходи, які, сподіваюся, відбудуться на належному організаційному та професійному рівнях, та допоможуть кожному стати кращим, добрішим та шляхетнішим.

Озвучу і ще один важливий захід, що намічений на 19-21 травня. Це – поїздка у Волноваху. Там відбудеться турнір у пам'ять про наших хлопців з 51-ої бригади, що загинули біля цього міста. Будемо також спільно з владику Михайлом закладати капсулу під будівництво майбутнього

храму, кошти на який збирають лучани. Дякую усім, хто долучився чи долучається до такої благородної справи і ми спільними зусиллями хочемо допомогти волновахцям спорудити Божу обитель. Хай нас усіх єднає віра та спільна молитва за щасливе майбутнє, аби у нас більше не було таких трагічних сторінок в історії, які маємо сьогодні, коли в одному бою за Україну полягли смертю героїв 18 хлопців.

ВІДКРИТІСТЬ ВЛАДИ

Юрій ВЕРБИЧ, заступник міського голови:

1. За специфікою своєї роботи розраховувати на вдячність лучан особливо не доводиться. Вона більш апаратна. Це організаційні питання, проходження документів. За що може бути подяка, то це за якість послуг, які надаються нашим ЦНАПом, що успішно функціонує у нашому місті. Я маю пряму причетність до його створення при безпосередній підтримці Миколи Ярославовича, якого, на жаль, уже нема з нами. Незабаром спектр послуг, які надаються працівниками цього центру, значно розшириться. А ще можуть дякувати за якісну та оперативну роботу виконавчого комітету, засідання якого відбуваються своєчасно. Усі проекти рішень завжди оприлюднюються на сайті міської ради, що дає можливість громадськості оперативно з ними ознайомлюватися. Своєчасно інформуємо і про прийняті рішення. Ми, до речі, одна з небагатьох міських рад в Україні, яка в режимі он-

Зустріч з ветеранами

У травневі дні представники міської влади вже традиційно спілкуються з ветеранами війни.

Цьогорічна зустріч виявилася особливою, адже територіальний центр соціального обслуговування м. Луцьк зібрав ветеранів радянської та української повстанської армії. Разом і відзначили День пам'яті та примирення і 72-у річницю Перемоги над нацизмом у Другій світовій. Зустріч стала символом

об'єднання та порозуміння людей з різними поглядами.

– У ці дні ми згадуємо мільйони вбитих і закатованих українців у часи Другої світової війни, – мовив секретар Луцької міської ради, виконувач повноважень міського голови Ігор Поліщук. – Ми згадуємо Героїв, які поклали своє життя, аби молоде покоління могло нині жити. Дякую за ваш вклад у перемогу, за ваш внесок у розбудову нашого міста у по-

лайн трансляції засідання сесії чи виконавчого комітету. Громадяни таким чином дізнаються відразу про позицію кожного депутата чи члена виконкому, його ставлення до того чи іншого питання. Ми є, на моє переконання, дуже доступною, прозорою та відкритою інституцією влади місцевого рівня. Це також у якійсь мірі часточка і моєї заслуги.

2. Плануємо створити філію ЦНАПу у спальному районі міста, аби наблизити послуги до більшої кількості лучан. Вона розміститься у тому приміщенні, де нині знаходиться РАЦС. Відповідне розпорядження виконуючого обов'язки міського голови уже підписано. Оце конкретна задумка у моїй роботі. Відрадно, що сьогодні ЦНАП заробляє у три рази більше, ніж витрачає на своє утримання.

У найближчих планах апаратника – вдосконалення нашого сайту. Наповнення його добре, але іноді серед інформаційного розмаїття людям важко віднайти те, що їх сьогодні цікавить. Усе, як мовиться, має бути під рукою, лежати на поверхні. Таке завдання нам під силу і ми над ним працюємо.

РОЗУМНИЙ ПРАКТИЦИЗМ

Олександр ТИВОДАР, член міськвиконкому, заступник голови Волинської обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану:

1. Наша «афганська» громада досить велика та активна, завдяки чому вдається вирішувати чимало добрих справ. Я працюю над тим, щоб усі господарські питання, які виникають у місті, вирішувалися вчасно і на належному рівні. Виконком має досконало усе вивчати і оперативно приймати відповідні рішення. Усі політичні амбіції треба відставляти на другий план. Гору має брати розумний практицизм. Адаже проблем накопичується немало: і щодо перевезення, і щодо ремонту доріг, придворних територій, культурно-освітніх та медичних закладів, поліпшення у цілому міської інфраструктури.

2. Завжди прагнув і прагну, аби наше місто виглядало чистим та охайним, аби приємно було пройтися його вулицями, прогулятися скверами та парками. Маємо працювати над тим, щоб Луцьк у дійсності став європейським містом. Ось такі мої плани. Думаю, вони близькі й іншим членам виконавчого комітету міської ради.

ПИШАТИСЯ МІСТОМ

Ігор АЛЕКСЕЄВ, член міськвиконкому, громадський активіст:

1. Не знаю, за що вони мені вдячні... Про це в лучан, напевне, треба питати. Але в своїй роботі я горджуся тим, що мені вдається змінювати Луцьк на краще.

2. Намагаюся максимально об'єднати людей, які хочуть змінювати Луцьк: аби він ставав проєвропейським, комфортнішим, багатшим, більшим. Я абсолютно щиро кажу: «Хочеться пишатися своїм містом».

РОБОТА НА РЕЗУЛЬТАТ

Олександр СЕРВАТОВИЧ, член міськвиконкому, в.о. голови ГС «Спілка воїнів АТО»:

1. Я навіть не знаю, чи мені лучани вдячні (посміхається). Я живу за принципом: роби, що треба – і будь, що буде. Можливо, за деяку роботу мені лучани й невдячні, але я знаю, що зробив так, як треба, що совісті. Я від них вдячності не чекаю, просто роблю те, що треба, намагаюся розвинути місто.

2. Важко сказати, чим буду займатися завтра. Твердо знаю, що житиму так, як жив досі. На всі повсякденні виклики, намагаюся реагувати вмить і адекватно, буду максимально вирішувати життєво важливі питання як для міста, так і його окремих жителів. Кожен новий день ставить перед містом нові проблеми і ми повинні бути готові навіть до найбільш непередбачуваних викликів. Зараз я весь у громадській діяльності, будівництві, займаюсь фірмою. З досвіду знаю, все що робиться з добрими помислами, дає свій результат.

МАРШРУТ №1

Михайло ЩУР, член міськвиконкому, радник першого заступника голови Волинської обласної ради:

1. Лучани, напевно, дякують мені за плідну роботу з перевізниками. Адаже саме за моєї ініціативи продовжили маршрут №1 «Надрічна–Ківерцівська». Раніше люди залишалися без транспортного сполучення у тому напрямку.

2. Зараз важко говорити, що мені вдається робити, а що – ні. Відколи утворився новий склад виконавчого комітету, мені особисто важко судити, що буде головним у його роботі, які ставитимуться акценти. Але я особисто, багато б уваги приділяю налагодженню обліку пасажиропотоку в міському, в тому числі, комунальному транспорті. Те, що станом на сьогоднішній день реалізується, я не до кінця підтримую і розумію. У моєму розумінні наявні валідатори в кондукторів у тролейбусах – це не той проєкт, який слід реалізувати. Тому у цій царині буду вивчати більш детально практику інших міст України й інших держав. Хотілося б, щоб мешканець не з Луцька, який приїжджає, міг вільно заплатити 2 чи 4 грн без кондуктора, хотілося б, щоб пільгова категорія мала якусь електронну карточку, яка дозволяла б їм проїзд у відповідності до чинного законодавства. І щоб максимально мінімізувати людський фактор у контролі пасажиропотоку. Це б дало чітку оцінку реальної кількості пасажирів та дозволило уникнути виникнення конфліктів.

АНАЛІЗ І... РІШЕННЯ

Ірина ЧЕБЕЛУК, член міськвиконкому, юрист ТЗОВ «Марк-Медіа»:

1. Насправді я займаюся більше політичною діяльністю. Тому у всіх проєктах, які запроваджувалися політичними силами (зараз «Батьківщина», раніше «Фронт змін»), я брала участь. Найважливішою, найвагомішою на сьогоднішній день я вважаю, «Краплину життя», до створення якої долучилася особисто. Я постійно беру участь у виборчих кампані-

воєнні роки.

Ігор Поліщук побажав присутнім довголіття, гарного настрою та добробуту родинам. При цьому щиро зазначив: «Приємно, що нині є порозуміння між вами». І запевнив усіх, що міська влада завжди підтримуватиме ветеранів.

Артисти гурту «Барви» з села Сирники Луцького р-ну підготували для ветеранів святкову програму. У їх виконанні звучали пісні та вірші.

Сергій ЦЮРИЦЬ
На фото прес-центру: на зустрічі з ветеранами.

Parliamentary Assembly Assemblée parlementaire

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

Щит Честі

За активну промоцію європейської ідеї та пропаганду європейської єдності місто Луцьк відзначено третью з чотирьох відзнак Парламентської Асамблеї Ради Європи – Щитом Честі.

Місто Луцьк уже має дві нагороди від ПАРЄ – Європейський Диплом (2010) та Прапор Честі (2011).

Щороку у січні виконавчий комітет Луцької міської ради подає заяву до офісу ПАРЄ на отримання чергової відзнаки. Це ґрунтовна анґломовна робота, яку готує управління міжнародного співробітництва та проєктної діяльності Луцької міської ради, з описом міжнародних та євроінтеграційних заходів, які реалізовано містом впродовж попереднього року. Заявка, що охопила міжнародну діяльність Луцька за 2016

рік, була затверджена до відзначення Щитом Честі.

Досягнення виконавчого комітету Луцької міської ради, комунальних закладів та установ, навчальних інституцій, підприємств та організацій міста у напрямку залучення грантів, інвестицій, налагодження міжнародних контактів, поглиблення закордонних партнерських зв'язків – усе це є складовими високої оцінки ПАРЄ.

Луцьк в очікуванні офіційної публічної церемонії вручення почесної нагороди. Захід заплановано провести під час святкування за нагоди відзначення Дня міста – 25 серпня 2017 року. Щит Честі буде переданий нашому місту членом Комітету із соціальних питань, охорони здоров'я і сталого розвитку або почесним членом Парламентської Асамблеї Ради Європи.

Наш кор.

«Повітряні змії»

Відбулися обласні змагання з конструювання та запуску «повітряних зміїв».

Його організував і провів Центр науково-технічної творчості учнівської молоді Волинської обласної адміністрації. Місто Луцьк на них представляла команда Луцького міського ЦНТ-ТУМ у складі Сергія Кульчицького (10-А НВК № 26), Ореста Кульчицького (5-В НВК № 9), Станіслава Філоненка (9-А ЗОШ № 19), Вадима Савчука (7-Г гімназії № 4 ім. Модеста Левицького), Євгена Данильчука (6-В гімназії № 18).

Програма змагань передбачала особисто-командну першість у семи класах «зміїв» – Z-експериментальний, Z1-плоский, Z2-коробчастий, Z3- безкаркасний, Z4-міні, Z5 - пілотажний, Z7- потяг. В осо-

бістому заліку переможцями стали Євген Данильчук (Z1, Z3 – I місце), Сергій Кульчицький (Z4, Z7 – II місце), Станіслав Філоненко (Z5 – I місце, Z2 – II місце).

Високі бали всіх членів команди в особистому заліку дали змогу вибороти перше командне місце та представляти Волинь на Всеукраїнських змаганнях, які відбулися 25-28 квітня 2017 р. у м. Вінниця. В напруженій боротьбі призерами Всеукраїнських змагань в особистому заліку стали Євген Данильчук (Z4 – II місце), Вадим Савчук (Z2 – III місце) та Сергій Кульчицький (Z7 – III місце). Варто відзначити високі результати Станіслава Філоненка (Z5 – 6 місце та Z6-повітряний бій – 5 місце). В загальнокомандному заліку Волинська команда посіла шосте місце.

Наш кор.

Розмовляли Сергій ЦЮРИЦЬ, Володимир ПРИХОДЬКО, Ольга КОНОНЧУК, Іванна СОЛОМАНЧУК.

Замковий етюд

3 перемогою повернулися учні Луцької художньої школи з м. Кам'янець-Подільського, де відбувся IV Відкритий конкурс-пленер «Замковий етюд».

У І-й віковій категорії (9-12 років) перше місце у номінації «живопис» здобула Анна Зайцева (викладач Сергій Палій); друге місце у цій номінації отримали Марія Зайцева та Анастасія Миронченко (викладач Сергій Палій). Друге місце у номінації

«графіка» – в Анни Тібеж та Уляни Дручок (викладачі Сергій Палій, Галина Івашків).

Ігор Гриньків здобув 2-місце у номінації «живопис» у II-й віковій категорії (13-15 років, викладач Віра Конська), 3 місце вибороли Катерина Чуйко та Ольга Смага (викладач Людмила Салінська). У номінації «графіка» – 3-місце у Аліні Бондарук (викладач Валентина Замкова).

Першого місця у III-й віковій категорії (16-19 років) удостоєна Христина Максименко (номінація «живопис»), викладач Віра Конська).

Наш кор.

У Луцьку – «Шопенівська весна». Таку назву отримав I-й Відкритий дитячо-юнацький конкурс піаністів.

«Шопенівська весна»

Його проводять департамент культури Луцької міської ради та Луцька музична школа №1 імені Фридерика Шопена за фінансової підтримки Луцької міської ради, Волинської облдержадміністрації, Генерального консульства Республіки Польща в Луцьку. В урочистому відкритті взяли участь заступник міського голови Григорій Пустовіт, начальник департаменту культури міської ради Тетяна Гнатів, директор музичної школи Ольга Чуріна.

Про рівень конкурсу свідчить склад журі. До нього увійшли професор кафедри спеціального національного музичного

академії ім. М.В. Лисенка Лідія Крих, лауреат національних та міжнародних конкурсів, лауреат премії ім. Л.М. Ревуцького, заслужений артист України в.о. професора кафедри фортепіано Національної музичної академії ім. П.І. Чайковського Юрій Кот, засновник і керівник Фондації Георгі Ференци (2002), з 2009 р. член Міжнародної федерації Шопенівських товариств, організатор Міжнародних Шопенівських піаністичних конкурсів Ізабелла Дарска Хавасі, член журі загальнопольських і міжнародних конкурсів піаністів Анджей Татарський.

– Це вагома подія для міста, – зазначив Григорій Пустовіт. – У цьому конкурсі – всі переможці, адже у нас є такі прекрасні діти, чудові викладачі та батьки, які підтримують дітей.

«Шопенівська весна» – свідчення того, що Луцьк – місто європейської культури. Тут є можливість розвиватися, вдосконалюватися, інтегруватися у європростір.

Наш кор.

На фото Олександра ОЛІШЕВСЬКОГО: вітання від Григорія Пустовіта; мелодія юних талантів.

Бронзові «Янголята»

Луцькі «Янголята» повернулися з Міжнародного фестивалю ANCA, ала проходили у м. Аланья (Туреччина).

З цієї нагоди у Луцьку відбулася прес-конференція для ЗМІ. На зустріч попри журналістів прийшли також виконавці повноважень міського голови Ігор Поліщук, начальник управління соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Ліна Галан, голова правління ГО «Спілка батьків інвалідів з розладами аутичного спектру «Янголята» Юлія Поліщук.

Представники ГО «Спілка батьків інвалідів з розладами аутичного спектру «Янголята» зазначили, що ця поїздка перевершила всі їх сподівання. Завдяки клопіткій роботі педагогів та батьків Луцькі «діти дощу» здобули загальнокомандну «бронзу». Фестиваль особливих дітей проходив з 21 по 23 квітня 2017 р. в м. Аланья (Туреччина), а з 24 по 26 квітня відбулася конференція та майстер-класи, проводилась групова та індивідуальна робота з дітками-ау-

тистами з усього світу. Загалом у Міжнародному фестивалі ANCA (Anca World Autism Festival) брало участь 300 дітей. Вони мали можливість відпочити та пройти соціалізацію, роззнайомитися зі своїми ровесниками з інших країн.

Луцькі «янголята» виступили у номінації «виконавче мистецтво» з міні-виставою «Каструлька Анатолія» та оркестром «Веселкова передзвін», представили танцювальний перформанс «Кришталевий вальс» (композиція Ф. Шопена), отримавши іменні відзнаки. У спортивному марафоні завоювали медалі (Микола Цюсь із сином Антоном вибороли перше місце) та кубок у командній естафеті. У загальнокомандному заліку лучани (Україна) зайняли третє місце.

– Там ми представляли Луцьк, Волинську область та Україну, – каже Антон Цюсь. – Я дуже гордий, що мав можливість танцювати у Туреччині. Також я чув багато мов, бо туди приїхали діти з 60 країн світу.

– Наш обов'язок – допомогти дітям інтегруватися

у суспільство, – мовить Ігор Поліщук. – Ми й у майбутньому будемо віднаходити ресурси для підтримки громадських організацій, які займаються з дітьми з особливими потребами. Задоволені батьки та усі мішки дітей – найкращий подарунок для міської ради.

Ліна Галан розповіла про історію фестивалю, зазначивши, що їх «Янголята» були єдиними, кого з України запросили на цей незвичний фестиваль, гідно представили наше місто і державу на фестивалі у творчих і спортивних змаганнях і показали нагороди, які отримали.

За фінансову підтримку поїздки до Туреччини батьки щиро подякували міській раді та особисто Ігорю Поліщuku і вручили останньому подарунок та значок Почесного члена ГО «Спілка батьків інвалідів з розладами аутичного спектру «Янголята».

Сергій ЦЮРИЦЬ.

На фото офіційного сайту Луцької міської ради: під час прес-конференції.

Щоб перемагати!

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Ветерани, представники влади і громадськості, духовенство, дорослі і діти вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання, поклали квіти до Вічного вогню, братської могили загиблих під час Другої сві-

тової та могили ветеранів, життя яких обірвалося під час та після воєнних подій, на Алеї слави – до поховань Героїв Радянського Союзу, які загинули на Волині, до пам'ятника невідомому солдатові, пам'ятного знаку воїнам-інтернаціоналістам, до каменю, на місці якого буде споруджено пам'ятник загиблим

в АТО, до могили сучасного героя Василя Мойсея та пам'ятника Небесній сотні...

Бузок, тюльпани, гвоздики, інші весняні квіти... Багато хто прийшов з портретами рідних, пам'ятними транспарантами... Котрийсь із ветеранів приніс два графічні малюнки з надписами «1918-2017 – 99

років радянській армії) та «Родина-мати зовет! 2 лютого 1944 року радянська армія визволила м. Луцьк від фашистських загарбників».

Ніхто не вивривав у нього з рук цієї провокаційної для українців «ностальгії» про 99 років вже неіснуючої РА, хоч і великим болем болить Україна кривавиця на Сході, яку правонаступниця-Росія цієї РА розв'язала на Сході вже у наші дні. Ніхто не підійшов і не дорікнув ветерану, що саме «красная» попередниця РА вишколювала гітлерівські війська для походу на Прагу та Варшаву, не нагадав про спільні паради і «скріплену кров'ю дружбу» двох мілітаристів-завойовників, що по жи-

вому розпанахали Волинь і МИР вже на цих західних землях, а тоді запалили вогнем війни Європу і світ.

У всіх на грудях жевріли маки... Найгуманніші, найлюдяніші, найнародніші, найукраїнніші символи Пам'яті... Червоні Маки Миру. Кожної весни вони зацвітають по всьому світі пам'яттю про убієнних на війнах і лиш у ці травневі дні скорботою загоряється на грудях українців, які вміють шанувати і вміють прощати... І нікого не забувають. Бо Пам'ять – це і є Перемога. Хоч, як показує дійсність, у кожного вона своя... В одних про «доблесну і непобедиму», у інших – про полеглих, яким нема цісла.

Цього дня ветерани зустрілися зі студентами коледжу технологій, бізнесу та права СНУ ім. Лесі Українки, у парку культури та відпочинку імені Лесі Українки пройшов святковий концерт. Тематичні заходи, присвячені Дню пам'яті та примирення та 72-й річниці перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, також пройшли у бібліотечних та загальноосвітніх навчальних закладах Луцька.

Сергій ЦЮРИЦЬ.

На фото Петра КРИВОШЕЯ: українська молодь оспівує подвиг переможців, і готова захистити Вітчизну зі зброєю в руках.